

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

11/2023

**Nhờ các hình thức cầu nguyện, linh hồn tự vĩ trang
cho cuộc chiến (NK 146).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 11/2023

LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Chúng ta đang ở tháng 11. Theo truyền thống, người công giáo chúng ta nhớ đến các linh hồn, nhớ đến những người đã qua đời. Trong thời gian này, chúng ta cũng nhớ đến những người đã qua đời vì chiến tranh, vì bom đạn. Con số thiệt hại vì bom đạn chúng ta không thể biết được nhưng có lẽ lên tới hàng triệu người thương vong, hàng triệu người chết và bị thương. Cuộc chiến giữa Nga và Ukraine chưa dừng lại thì thế giới lại chứng kiến một cuộc chiến cũng ác liệt không kém giữa Israel và Hamas.

Cuộc chiến nào cũng gây nhà tan cửa nát, gây chết chóc. Cuộc chiến nào cũng gây hận thù lâu dài giữa hai bên hay nhiều bên. Nói như thế có nghĩa là cho dù có chấm dứt chiến tranh sự hận thù đó vẫn kéo dài trong nhiều năm hay nhiều thế kỷ. Cuộc chiến có chấm dứt nhưng mầm mống của cuộc chiến vẫn còn và có nguy cơ bùng phát trở lại.

Chiến tranh thường đi ngược với ước muốn hòa bình, ước muốn được sống trong bầu khí bình an của mọi người. Bình an để cùng nhau phát triển, bình an để cùng cộng tác làm ăn sinh sống, bình an để xây dựng nhà cửa, nơi cư trú cho mọi người. Chiến tranh hủy diệt những thứ đó. Nơi cư trú, nơi làm ăn sinh sống chỉ còn đồng gạch vụn. Chiến tranh kéo dài thường kéo theo đói khổ, thương tật, khó có thể làm việc sau đó. Nhiều người phải bắt đầu lại từ con số không. Nhiều người lao động chính trong gia đình phải ra đi, phải chết do chiến tranh.

Thế nhưng vẫn xảy ra những cuộc chiến. Chiến tranh vẫn ở bên chúng ta, đe dọa chúng ta, làm cho kinh tế toàn cầu bất ổn và kéo theo cuộc sống chúng ta bất ổn. Xin Chúa đoái thương nhìn đến những người vô tội bị lôi cuốn vào cuộc chiến này và xin cho những người tham gia vào cuộc chiến biết tìm con đường cùng chung sống trong hòa bình.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XXXI THƯỜNG NIÊN, NĂM A

VINH QUANG Ở ĐÂU?

Có một người đàn ông đi dạo đến một nơi hành hương. Mệt nhọc, ông ngồi nghỉ trên một ghế đá. Ông hết sức ngạc nhiên và rồi lại tỏ ra hãnh diện sung sướng khi thấy nhiều người đi qua trước mặt ông đã ngã mũ cúi chào. Trong khi còn nghĩ ngợi, thắc mắc thì có một bà già cũng đến trước mặt ông. Sau khi cúi chào, bà đã nhìn lên và miệng lâm râm nhiều lời mà ông nghe không rõ. Thế rồi bà cũng ra đi. Lúc ấy ông mới quay lại và nhìn lên theo hướng bà già kia đã nhìn. Ông nhận ra rằng ngay sau lưng và phía trên đầu ông có một thánh giá đã được dựng lên ở đó. Và ông xấu hổ bỏ đi nơi khác.

Chúng ta cũng thường lầm lẫn như thế. Lời Chúa muốn giải

thoát chúng ta khỏi những danh lợi hão huyền và rất đáng hổ thẹn của thế gian. Bởi vì, thật là dại dột và lỗ bịch khi con người không biết rõ giá trị của mình, lại thích được chiếm địa vị cao, ham được những ưu đãi. Những ham ước ấy chỉ khiến họ bị lợi dụng và trở nên trò cười cho thiên hạ. Có khi còn gây nhiều tai họa cho người khác nữa.

Theo lời dạy của Chúa Giêsu thì khác hẳn: *"Ai muốn làm lớn phải làm đầy tớ mọi người. Ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên"*. Chúa không chỉ dạy bằng lời. Ngài còn làm gương, Ngài đã dẫn chứng bằng cả

cuộc đời hiến thân phục vụ trong khiêm tốn của mình. Thập giá của Ngài là một bằng chứng không thể phủ nhận được.

Quả thật, Chúa Giêsu đã ý thức rất rõ bản chất và danh vị của mình. Nhưng Ngài sẵn sàng chọn sự rớt hèn, hết mình phục vụ, không ngại quỳ xuống rửa chân cho các đệ tử của mình, và cuối cùng dám để cho người ta bóc lột cả đến danh dự và sự sống thân xác của Ngài nữa.

Tất cả là để làm sáng tỏ vinh quang Thiên Chúa tình yêu và vì hạnh phúc của con người mà Ngài sẽ thu phục trong vương quốc Thiên Chúa.

Tưởng chừng Thập giá là một ngõ bí, một sự hạ nhục và huỷ diệt. Nhưng thực ra, nhờ Thập giá mà Chúa Giêsu đã mở ra con đường phục sinh vinh quang. Ngài đã trở thành bất tử và được nâng lên tột cùng, để rồi cũng lôi kéo mọi người lên theo.

Như thế, chúng ta hiểu rằng: vinh quang thật không khởi từ danh vị nhưng được xác định qua những nỗ lực và khiêm tốn phục vụ. Cái đáng tin, đáng phục không phải ở lời nói, quyền lực, mà là ở cuộc sống phản ánh sự chân thực, ở khả năng cống hiến và mức độ dẫn thân để sống yêu thương cách xứng đáng.

Chúng ta hãy nhìn lên "tòa thập giá" của Chúa Giêsu để tìm những lời dạy chí lý và khám phá ra những phương cách chia

sẻ vinh quang đích thực và vững bền.

MÔ HÌNH NGƯỜI LÃNH ĐẠO GƯƠNG MẪU

Mô hình này dựa trên những lời Đức Giêsu dạy và chính gương của Ngài được ghi lại trong các sách Tin Mừng, như (Mt 20, 24-28); (Mt 23, 1-32); (Ga 13, 1-20) v.v.

- Tấm lòng của người lãnh đạo: yêu thương những kẻ được mình hướng dẫn.

- Phương châm của người lãnh đạo: tự coi mình là đầy tớ, có bốn phen phục vụ những kẻ mình hướng dẫn.

- Cung cách của người lãnh đạo: hạ mình, hy sinh, gương mẫu.

NHỮNG THÓI XẤU MÀ NGƯỜI LÃNH ĐẠO DỄ MẮC PHẢI

Bài đọc I và bài Tin Mừng hôm nay vạch rõ những thói xấu mà những người lãnh đạo dễ mắc phải:

- Lo tìm vinh dự cho mình, mà quên tìm lợi ích cho thuộc cấp.

- Thái độ quan liêu, coi rẻ thuộc cấp.

- Sai khiến người khác làm, phần mình thì chỉ tay năm ngón.

- Quên phục vụ người khác, mà bắt người khác phục vụ mình.

CHÚA NHẬT XXXII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Nhịp sống đều đều dễ ru ngủ chúng ta trong thói quen, thụ động và an phận... quên mất nhiều vấn đề quan trọng thiết yếu. Bởi vậy, Lời Chúa hôm nay nhắc chúng ta phải luôn tỉnh thức.

Dụ ngôn 10 trinh nữ đón chàng rể nói đến sự tỉnh thức để đón Chúa khi Ngài quang lâm.

"Tỉnh thức" ở đây, qua hình ảnh chiếc đèn đầy dầu, có nghĩa là lúc nào cũng ở trong tư thế chuẩn bị sẵn sàng.

Dụ ngôn này cũng có một chi tiết rất ý nghĩa: 5 cô khôn ngoan không cho 5 cô khờ dại mượn dầu. Đây không phải là thái độ ích kỷ không giúp nhau. Chi tiết này muốn nói rằng trước số phận đời đời, không ai có thể giúp ai được. Vậy mỗi người phải tự lo bằng một cuộc sống lúc nào cũng sẵn sàng trả lễ trước mặt Chúa.

Tín hữu Thêxalônikê rất mong tới ngày tận thế, vì khi đó họ sẽ được gặp lại Chúa. Nhưng mong mãi mà chưa tới tận thế, họ sợ rằng mình sẽ chết trước ngày đó và không gặp được Chúa.

Thánh Phaolô trấn an họ: Khi Chúa đến, tất cả mọi người dù

còn sống hay đã chết đều được gặp Ngài và sau đó được sống hạnh phúc bên Ngài mãi mãi.

Tâm trạng này của tín hữu Thêxalônikê rất lạ đối với chúng ta. Nhưng nó cho thấy điều này là: Chỉ khi nào người ta luôn tỉnh thức sẵn sàng thì người ta mới có thể không sợ mà còn nôn nóng chờ ngày tận thế (hay ngày chết của mình).

CHUẨN BỊ SẴN SÀNG LUÔN LÀ ĐIỀU TỐT HƠN

Đối với những việc còn mơ hồ, nghĩa là không chắc sẽ đến hay không, thì không chuẩn bị là việc có thể thông cảm được. Nhưng đối với những việc mình biết chắc chắn sẽ đến, thì chuẩn bị sẵn sàng luôn là điều tốt hơn.

Trong tương lai, bạn sẽ lên chức giám đốc, sẽ lãnh đạo một công ty lớn chẳng? Chưa biết. Vì thế, chưa cần phải nghĩ ngợi lo lắng nhiều. Tới chừng đó sẽ tính.

Hai tháng nữa là đám cưới của con trai bạn. Nếu bạn cẩn thận và khôn ngoan thì chắc hẳn bạn sẽ lo ngay từ hôm nay.

Trong tương lai, có thể xa mà cũng có thể gần, bạn sẽ chết chẳng? Chắc chắn rồi. Vậy sao

bạn không lo trước? Đành rằng không ai biết ngày chết của mình, như Đức Giêsu đã nói rõ *"Các con không biết ngày nào, giờ nào"*, nhưng chuẩn bị sẵn sàng trước luôn là điều tốt hơn. Và lại biển cố này vô cùng hệ trọng, hệ trọng hơn cả việc chuẩn bị cho một tiệc cưới.

KHÔNG NGHĨ TỚI KHÔNG PHẢI LÀ CÁCH TRỐN TRÁNH ĐƯỢC

Chết là một chuyện rất buồn và rất đáng sợ. Vì thế nhiều người không muốn nghĩ tới nó. Họ giống như con đà điểu sợ người thợ săn nên dẫu dẫu trong cát.

Nhưng việc con đà điểu chúi đầu vào cát không hề ngăn cản được bước chân người thợ săn càng lúc càng tiến gần tới nó. Cũng thế, việc không nghĩ tới cái chết không giúp người ta trốn được tử thần.

Tốt hơn cả là hãy tỉnh thức chuẩn bị sẵn sàng, như gương các tín hữu Thêxalônica. Càng chuẩn bị thì ta càng bình an khi cái chết đến. Chuẩn bị hoàn toàn chu đáo thì ta còn có thể vui mừng nôn nóng mong cho ngày chết mau đến nữa.

CHỜ ĐỢI TRONG TÌNH YÊU

Đời người là một cuộc đợi chờ, và đợi chờ nào cũng bao hàm tình yêu trong đó, bởi vì con người chỉ hết lòng đợi chờ mong mỏi người nào hay điều gì mình hết lòng yêu thương hay quý chuộng. Người mẹ chờ đợi đứa con sắp ra đời bằng cách chuẩn bị tất cả những gì cần thiết để bao bọc săn sóc con mình; một người chờ đợi bạn đến thăm bằng cách chuẩn bị thật chu đáo để đón tiếp bạn.

Chúng ta mong đợi Chúa đến. Nhưng khi nào Ngài đến, chúng ta không biết. Có điều chắc chắn là Ngài sẽ đến trong một cuộc viếng thăm thân tình, bởi vì chỉ những người thân tình mới dành cho nhau những cuộc viếng thăm bất ngờ (*"Mỗi ngày một tin vui"*).

MÀNH SUY TƯ

- Các thánh không nên thánh vì nói tiên tri hay làm phép lạ. Các ngài đâu làm gì lạ! Họ chỉ chu toàn bổn phận (ĐHV 25).

- Bổn phận là giã vào Nước Trời: *"Ai thực hiện ý Cha Ta trên trời, sẽ vào Nước Trời"* (ĐHV 27).

- Nếu ai cũng nên thánh trong bổn phận, thì tâm hồn mới, gia đình mới, thế giới mới (ĐHV 20).

CHÚA NHẬT XXXIII THƯỜNG NIÊN, NĂM A CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

SAO KHÔNG ĐỔI SANG MỘT CÁCH NHÌN LẠC QUAN VÀ TÍCH CỰC HƠN?"

Khi lãnh nén bạc của ông chủ, người đầy tớ thứ ba đã nghĩ gì? Hẳn nghĩ chủ hẳn "là người keo kiệt, gặt chỗ không gieo, thu nơi không phát". Hẳn cảm thấy thế nào? Hẳn "khiếp sợ". Và hẳn làm gì? Hẳn "đi chôn giấu nén bạc dưới đất"--> **Suy nghĩ bi quan tiêu cực, dẫn tới tình cảm bi quan tiêu cực, và làm phát sinh hành động bi quan tiêu cực.**

Còn hai người đầy tớ đầu nghĩ gì? Họ nghĩ tới tấm lòng của ông chủ đã yêu thương trao tài sản cho họ; nghĩ tới sự tín nhiệm của ông chủ đối với họ nên giao tiền xong là ông ra đi. Nghĩ như thế rồi họ cảm thấy gì? Thấy thương mến chủ. Và họ đã làm gì? Họ tích cực làm cho những

nén bạc của chủ sinh lời thêm --> **Suy nghĩ lạc quan tích cực dẫn tới tình cảm lạc quan tích cực, và làm phát sinh hành động lạc quan tích cực.**

Có nhiều người trong chúng ta cũng nuôi những ý nghĩ bi quan và tiêu cực như thế. Họ được Chúa ban cho một số khả năng. Nhưng họ không vừa lòng, họ nhìn sang những người khác và trách Chúa sao ban cho người khác nhiều khả năng hơn họ. Suy nghĩ đó dẫn họ tới tình cảm ganh ghét so bì. Tình cảm ganh ghét so bì ấy

khiến họ không lo phát triển những khả năng.

Khi nhìn thấy tình trạng không tốt trong gia đình, xã hội và Giáo Hội, những người ấy thường trách móc: tại những người lãnh đạo không tốt, tại người này người nọ. Suy nghĩ đó đưa đến

tình cảm bực bội bất mãn. Tình cảm bực bội bất mãn làm phát sinh thái độ chống đối, bất hợp tác.

Sao ta cứ bi quan tiêu cực như người đầy tớ thứ ba, mà không đổi sang cách nhìn vấn đề một cách lạc quan và tích cực hơn? Không cần so sánh số nén bạc của ta nhiều hơn hay ít hơn những người khác, điều quan trọng là Chúa đã thương và tín nhiệm ban cho ta những nén bạc ấy, cho nên cố gắng phát huy tối đa chúng; thấy một tình trạng tồi tệ, ta không cần đổ lỗi cho ai cả, nhưng hãy nghĩ xem Chúa muốn ta làm gì với khả năng của ta.

HÃY NHỚ HAI QUY LUẬT NÀY

Sinh sản thêm, đó là quy luật của sự sống: cây cỏ, thú vật và con người đều phải tăng trưởng thêm thì mới sống còn. Quy luật này do chính Đấng tạo hóa đặt ra: sau khi tạo dựng, Thiên Chúa phán *"Đất hãy xanh um, thảo vật xanh tươi, rau cỏ hãy nảy hạt giống và cây có quả hãy sinh quả theo loại"* (St 111); Thiên Chúa cũng phán với con người *"Hãy sinh sôi nảy nở"* (St 1, 28). Bởi đó, không tăng trưởng nữa là dấu hiệu bắt đầu chết dần.

Người đầy tớ có quyền hưởng hoa lợi, đó là quy luật của công bằng: *"Có ai trồng nho mà lại không được ăn trái? Hay có ai chăn súc vật mà không được uống sữa của súc vật?"* (1Cr 9, 7).

Hai quy luật trên nhắc ta phải làm cho những khả năng Chúa trao sinh kết quả tốt:

- Không sinh kết quả là lỗi công bình với Chúa.
- Không sinh kết quả gây hại cho chính bản thân chúng ta.

NÉN BẠC TIN MỪNG

Trong số những nén bạc mà Chúa giao cho chúng ta, Tin Mừng là nén bạc quý báu nhất.

Hai người đầy tớ đầu là các thừa sai. Các ngài đã đem Tin Mừng đi gieo vãi khắp nơi. Hạt giống/nén bạc ấy đã sinh thêm gấp 30, 60, 100.

Người đầy tớ thứ ba cũng lãnh nhận Tin Mừng như hai người kia, nhưng đào lỗ chôn xuống đất. Đó là người không dùng sức mạnh Tin Mừng để nuôi lớn cuộc sống tinh thần của mình, không nói lại Tin Mừng cho người khác, không sống tỏa ánh sáng Tin Mừng trước mặt thiên hạ.

Bạn là người đầy tớ nào?

CHÚA NHẬT XXXIV THƯỜNG NIÊN, NĂM A

MỘT VỊ VUA LÝ TƯỚNG VÀ MỘT NƯỚC LÝ TƯỚNG

Dựa vào các bài đọc trong Thánh lễ hôm nay, chúng ta có thể mô tả một vị vua lý tưởng và một nước lý tưởng:

- Vị Vua ấy không chễm chệ ngự trị trong cung điện và trên ngai vàng, nhưng hoà mình với dân như một người mục tử sống với chiên, lo cho chiên và đồng hành với chiên.

- Vị vua ấy không bắt dân phải cung phụng và phục dịch mình, nhưng xả thân chăm sóc đến nỗi hiến cả mạng sống mình cho dân.

- Luật trong Nước của Vua ấy không rườm rà và khắt khe, nhưng là Luật Yêu Thương, rất đơn giản và ngọt ngào.

- Dân trong Nước ấy không hoan hô bằng miệng, không báo cáo bằng giấy, nhưng thực hiện Luật yêu thương một cách cụ thể bằng những việc giúp đỡ những người khốn khổ bé mọn.

- Mọi người trong Nước ấy đối xử với nhau một cách vừa tôn trọng vừa thương mến như đối xử với chính Chúa vậy.

Hình ảnh lý tưởng ấy không phải là hoàn toàn ảo tưởng: Vị

vua lý tưởng ấy chúng ta đã có rồi, đó là Chúa Giêsu; Luật lý tưởng ấy chúng ta cũng đã có rồi, đó là Luật yêu thương; chỉ còn thiếu một điều là chúng ta phải cố gắng làm những công dân lý tưởng như Chúa đã dạy.

MỞ MANG NƯỚC CHÚA

Nước Thiên Chúa, đó là một trong những hình ảnh được Chúa Giêsu nói tới nhiều nhất, nhưng có lẽ đó cũng là một trong những điều chúng ta hiểu cách mù mờ nhất.

- Ngày xưa người Do Thái hiểu Nước Thiên Chúa chính là Nước Do Thái, một nước Do Thái hùng cường phồn vinh làm bá chủ nhiều nước khác. Hiểu như vậy là sai.

- Ngày nay nhiều người hiểu Nước Thiên Chúa là Giáo Hội, một Giáo Hội có rất đông tín đồ, một Giáo Hội có tổ chức quy mô, khiến cho người ngoài nể phục. Hiểu như vậy có đúng không? Thưa chỉ đúng một phần thôi, là phần bề ngoài, phần hình thức, phần tổ chức.

Hôm nay chúng ta hãy tìm hiểu thêm về Nước Thiên Chúa.

Lần kia các môn đệ hỏi Chúa Giêsu: "*Thưa Thầy bao giờ Nước Thiên Chúa đến?*" Chúa Giêsu

đáp: "Nước Thiên Chúa không đến như một điều gì có thể quan sát được, người ta không thể nói Nước Thiên Chúa ở đây hay ở kia, vì nước Thiên Chúa đang ở giữa anh em" (Lc 17, 20-21). Chúng ta hãy nghe cho kỹ Lời Chúa Giêsu nói: "Nước Thiên Chúa không đến như một điều có thể quan sát được", nghĩa là sao? Nghĩa là đừng coi Nước Thiên Chúa như một tổ chức, dù là tổ chức quy mô đông đảo bao nhiêu đi nữa. "Nước Thiên Chúa đang ở giữa anh em" nghĩa là sao? Có thể có 2 nghĩa: 1/ Ở ngay trong lòng mỗi người; 2/ Ở một người nào đó đang âm thầm sống và làm việc giữa một tập thể đông người. Như thế, Nước Thiên Chúa không phải là một tổ chức mà là một sức sống; sức sống ấy không thể hiện nơi những hoạt động mà thể hiện nơi sức tác động (lặp lại).

Bởi thế trong các sách Tin Mừng, Chúa Giêsu đã không so sánh Nước Thiên Chúa với hình ảnh những đạo quân hùng hậu hay với những đám người đông đảo. Trái lại Ngài so sánh Nước Thiên Chúa với hạt cải và với nắm men, những hình ảnh nói lên sự nhỏ bé và âm thầm. Tuy nhiên nhỏ mà lớn, âm thầm mà rất mạnh. Hạt cải sẽ trở thành

cây to, nắm men sẽ khơi dậy cả thúng bột.

Những suy nghĩ trên gợi lên ba ý nhỏ về việc xây dựng Nước Thiên Chúa:

1. Bởi vì "Nước Thiên Chúa không đến như một điều gì có thể quan sát được", cho nên chúng ta đừng quá chú trọng đến bề ngoài. Hãy xây dựng Nước Thiên Chúa ngay bên trong.

2. Xây dựng Nước Thiên Chúa ngay trong lòng mình: Chúa Giêsu đã nói "Nước Thiên Chúa ở giữa anh em". "Ở giữa" theo nghĩa thứ nhất là ở ngay trong lòng mỗi người. Cho dù chúng ta có làm hết việc này tới việc nọ, làm hết chỗ này tới chỗ khác, nhưng ngay trong lòng ta không có Nước Thiên Chúa thì tất cả cũng chỉ là công dã tràng thôi: "Dã tràng xe cát biển đông, nhọc nhằn mà chẳng nên công cán gì". Hãy tự vấn xem trong lòng mình đã có Nước Thiên Chúa chưa. Nếu chưa thì hãy xây dựng. Xây dựng bằng cách sống theo Luật Nước Chúa, tức là Luật yêu thương.

3. Xây dựng Nước Thiên Chúa ngay trong cộng đoàn của mình bằng cách góp phần làm cho cộng đoàn mình đang sống dần dần thành một cộng đoàn yêu thương.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 94

TÌM HIỂU TỔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Không chỉ là mở ra giải Bóng đá *Laudato Si'* trong những ngày này, Ban Mục vụ Giới trẻ TGP. Sài Gòn-TP. HCM (BMVGT) đã và đang tổ chức các trận banh giữa các hạt, mà còn mở ra chương trình "*HOJO With Saint*" với các đề tài về các thánh tổ phụ, các thánh tông đồ, các thánh sống đời thánh hiến, các thánh sống đời gia đình, các thánh trẻ, các thánh tử đạo Việt Nam. Thật phong phú! Theo đó, các bạn trẻ có cơ hội tiếp cận, hội thảo... trả lời các câu hỏi trắc nghiệm thông qua đường *link game* tạo sẵn (20 câu hỏi / đề tài).¹ Và rồi còn có thi *online*;² thi *offline* "Rung Chuông Vàng"³ nữa!

Ngoài ra còn có phần "cứu trợ..."⁴ để rồi sau khi được cứu, các thí sinh sẽ được quay lại cuộc thi với thể lệ như trước đó.⁵ Như thế,

¹ Mỗi câu hỏi có 10 giây đếm ngược; khi trả lời đúng, người trả lời sẽ được 10 điểm (sau khi hoàn thành, chụp màn hình số điểm đạt được và *comment* bên dưới bài *post* và *tag* 3 người bạn kèm *Hashtag #Hojo*). Kết quả cuối cùng dựa trên bài có số điểm cao nhất, sớm nhất (hoàn thành đủ các bước; 3 bạn có kết quả tốt nhất sẽ nhận được phần quà) (x. Điều lệ...).

² Vâng, thí sinh thi *online* qua *link* giống như vòng sơ khảo (chọn 20 câu hỏi mỗi vòng → 4 vòng: 80 câu hỏi) (x. Điều lệ...).

³ Chọn ra 80 câu hỏi (20 câu / *HOJO*). Sau 10 giây khi MC đọc câu hỏi, thí sinh cầm giấy để trả lời (nhận giấy gấp có 4 mặt tương ứng với 4 đáp án A, B, C, D). Trả lời sai thí sinh bị loại (nếu tất cả đều bị loại, sẽ có phần "cứu trợ") (x. Điều lệ...).

⁴ Phần cứu trợ chỉ diễn ra một lần: BDD đặc trách giới trẻ của các giáo xứ sẽ cùng nhau thực hiện một bài cử điệu khó (c/o một linh hoạt viên). Quý linh mục đồng hành giới trẻ TGP sẽ chấm điểm (thang điểm từ 1 đến 100). Số điểm sẽ "cứu trợ". (x. Điều lệ...).

ta có thể nói, cùng với giải Bóng đá *Laudato Si'* còn là "*HOJO With Saint*", rồi thi *online...* thi *offline...* Tất cả đang rung hồi chuông vàng rộn rã những âm thanh rất tích cực, giúp chúng ta thể hiện sự "trung thành với giao ước",⁶ không để ai đó có thiện chí lại phải đi lạc xa Chúa, để cùng ai đó có thiện chí không đánh mất đi niềm tin,⁷ để ước gì không một ai thiện chí sẽ đáng bị nghiêm phạt. Vâng, sẽ không để ai thiện chí lại đáng phải bị "lưu đày".⁸

***Misericordiae vultus*, số 21,4-5**

Vương quốc bị lung lay bên bờ hủy diệt; dân chúng không còn trung thành với giao ước; họ đi lạc... dần xa Chúa và đánh mất niềm tin của cha ông họ. (APV 21,4) Theo luận lý của con người, Thiên Chúa dường như có lý để nghĩ tới việc chối bỏ một dân tộc bất trung; họ đã không tuân giữ hiệp ước với Chúa và vì thế đáng bị nghiêm phạt: nói khác đi, bị lưu đày. (APV 21,5)

Chút suy tư

Những ý tưởng trích dẫn trong *Misericordiae vultus*, số 21,4-5 không hề xa lạ với cuộc sống hiện nay. Thật vậy, hiện vẫn có những người không còn trung thành với "giao ước", đã đi lạc... và rồi dần xa Chúa, đánh mất niềm tin. Tuy nhiên, có một sự thật vĩnh viễn là Thiên Chúa không bao giờ chối bỏ con người... dù con người bất trung, không tuân giữ lời Chúa dạy, đáng bị nghiêm phạt, đáng bị "lưu đày". Thật vậy, ca từ của bài hát nổi tiếng *Tình Chúa trung kiên* đã chẳng ca ngợi bằng những từ ngữ tuyệt đẹp: "Chúa vẫn trung thành mãi, dù thời gian bao năm biến thay, dù lòng ta nghi nan hững hờ, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương".⁹

⁵ Cuộc thi lần này sẽ chọn ra quán quân, á quân, quý quân. Các bạn đoạt giải vòng chung kết (*online* hay *offline*) sẽ được Đức Tổng Giu-se trao bằng khen sau phần hiệp lễ của thánh lễ ngày "ĐHGTTGPSG 2023" (x. Điều lệ...).

⁶ APV 21,4.

⁷ X. *Ibid.*

⁸ APV 21,5.

⁹ Ca khúc *Tình Chúa trung kiên* (Lời: Giu-se Nguyễn Năng - Nhạc: Bê-nê-đic-tô Nguyễn Hưng).

Vâng, chẳng ai muốn bị trời phạt, bị "lưu đày". Ki-tô hữu cũng vậy. Vì thế, sống trung thành với lời dạy của Chúa, giáo huấn của Hội Thánh, sống thân thiện với môi trường hãy là chọn lựa tiên quyết của mọi Ki-tô hữu. Theo đó, như phần dẫn nhập ở trên cũng đã nói đến, không chỉ có chương trình "*HOJO With Saint*" với các đề tài thật phong phú (các thánh tổ phụ, các thánh tông đồ, các thánh sống đời thánh hiến, các thánh sống đời gia đình, các thánh trẻ, các thánh tử đạo Việt Nam) qua các hình thức thi cử đa dạng là *online, offline*, BMVGT còn có giải Bóng đá *Laudato Si'*. Rất đặc biệt! Rất hấp dẫn! Quả là câu thành ngữ "Một tinh thần minh mẫn trong một thân thể tráng kiện" ("*Mens sana in corpore sano*") đang thể hiện rất tốt nội dung cần chuyển tải với bối cảnh xã hội hiện nay của thế sự trong đạo ngoài đời.

Thật vậy, BMVGT đã và đang tổ chức các trận banh giữa các hạt với rất nhiều các bạn trẻ tham dự... với mục đích "Giao lưu giữa các bạn trẻ của các giáo hạt, đoàn thể, nhóm sinh viên... thuộc TGP. Sài Gòn - TP.HCM". Rõ ràng, các vị hữu trách trong BMVGT muốn "hướng người trẻ về việc chăm sóc sức khỏe và bảo vệ môi trường sống lành mạnh". Vì thế, các thành phần tham dự được yêu cầu "Chấp hành nghiêm chỉnh luật, điều lệ, các quy định của ban tổ chức và trọng tài; thi đấu nhiệt tình, trung thực; nêu cao tinh thần hiệp nhất, yêu thương...".¹⁰ Chẳng vậy mà giải bóng lần này mang tên giải Bóng đá *Laudato Si'*: "Nào bóng đá giới trẻ Công giáo / Cùng đôn đáo thể trận hiên ngang / Nào hô vang đấu lược "gác đèn" / Hiệp hành chiến các hạt cùng nhau tiến... "cổ trận mạc xe tăng" / Kia bóng đá những "người không phổi" / Mạnh vô đối tối mặt đối phương / Nhờ tình thương với "bàn tay vàng" / Thật hùng tráng mới thật xứng đáng sức mạnh tuổi thanh xuân / ĐK: *Laudato... God is our love / Laudato... God is our love / Laudato... God is our love / Laudato... God is our love, God is our Goal*".¹¹

Tưởng cũng có thể thêm vào nơi đây chút thông tin về điều lệ giải Bóng đá *Laudato Si'* với những chi tiết cụ thể về kỹ thuật (thi

¹⁰ X. Điều lệ Giải Bóng đá *Laudato Si'* 2023.

¹¹ BHvNB, *Sỏi đá vẫn cần có nhau...*, Giải Bóng đá *Laudato...* (Lời: Minh Triết CD - Nhạc: Bằng Hữu và Nhóm Bạn), T159, số 76).

đấu theo phương thức chia bảng):¹² mỗi đội được đăng ký tối đa số lượng cầu thủ là 12 vận động viên (+ 7 vđv dự bị, "1 lãnh đội", 1 săn sóc viên). Áp dụng Luật thi đấu 05 người (sân 20m x 40m);¹³ Thời gian đấu 02 hiệp, mỗi hiệp 15 phút (nữ) và 20 phút (nam), nghỉ giữa hiệp 10 phút (bóng thi đấu do BTC quy định).¹⁴ Trong thực tế, thời gian và địa điểm luyện tập, thi đấu... có thể có chút thay đổi (theo hoàn cảnh).¹⁵

Gợi ý thảo luận

1. Bạn biết gì về tình trạng thể sự trong thực tiễn... khi "dân chúng không còn trung thành với giao ước; họ đi lạc... họ dần xa Chúa và đánh mất niềm tin của cha ông họ"¹⁶? Theo bạn, Thiên Chúa có bao giờ chối bỏ một dân tộc bất trung vì họ đã không tuân giữ hiệp ước với Ngài và vì thế bị nghiêm phạt, bị lưu đày?¹⁷ Lòng thương xót của Thiên Chúa trong trường hợp này được thể hiện ra sao?
2. Thế còn giải Bóng đá *Laudato Si'*, rồi "*HOJO With Saint*", rồi "Rung Chuông Vàng" thì sao? Ban Mục vụ Giới trẻ TGP. Sài Gòn-TP. HCM muốn gì khi tổ chức các sự kiện đó? Thành ngữ "Một tinh thần minh mẫn trong một thân thể tráng kiện" ("*Mens sana in corpore sano*") nghĩa là gì? Áp dụng trong bối cảnh này có đúng không? Như thế nào?

12-10-2023, GTHH

¹² Đối với vận động viên: bạn trẻ Công giáo (nam, nữ); độ tuổi: từ 16-35 tuổi (kiểm tra bằng CMND theo thể lệ đăng ký hoặc thể VĐV theo mẫu và được xác nhận); đủ sức khỏe để thi đấu bóng đá (đã đăng ký thi đấu tại giải bóng đá chuyên nghiệp thì không được thi đấu tại giải này) (x. Điều lệ...).

¹³ Ủy ban TDTT ban hành.

¹⁴ Rút thăm chia bảng: Thắng (3 điểm), Hòa (1 điểm), Thua (0 điểm). Trường hợp bằng điểm nhau, BTC xét hiệu số bàn thắng, số thẻ phạt, tinh thần thi đấu. Chọn hai đội đầu mỗi bảng tiến vào vòng Bán Kết (x. Điều lệ...).

¹⁵ Thời hạn đăng ký tham dự: 19g00, 20-9-2023; Họp lãnh đội, rút thăm chia đội: 19g00, 04-10-2023 (hội trường giáo xứ Đồng Tiến); Khai mạc: 19g00, 11-10-2023 (sân bóng Salesien Don Bosco Bến Cát) (x. Điều lệ...).

¹⁶ APV 21,4.

¹⁷ X. APV 21,5.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN HỘI NGHỊ CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN LẦN VI (Xin xem hình nơi trang bìa).

Sau 5 lần được tổ chức, năm nay, Hội nghị CĐ LCTX LGP lần 6 đã được tổ chức tại đền Thánh LCTX GP Bắc Ninh¹⁸, trong 3 ngày từ 26/10 đến 28/10/2023. Thành phần tham dự gồm 19 Linh mục và 102 Đại biểu, đại diện cho CĐ LCTX 13 Giáo phận¹⁹.

Trước lúc khai mạc Hội nghị, Đại diện CĐ LCTX LGP đã đến chào thăm Đức Cha Giuse Đỗ Quang Khang, GM Chính tòa GP Bắc Ninh.

16g30 ngày 26/10/2023, quý Cha và các thành viên CĐ LCTX 13 GP đã có mặt tại Trung tâm LCTX GP Bắc Ninh, nhận phòng nghỉ, thẻ đại biểu và tờ chương trình làm việc trong 3 ngày của hội nghị.

19g30, dâng hoa tại Đền thánh LCTX, sau đó là Thánh lễ Khai mạc Hội nghị, do Cha Ernest Nguyễn Văn Hưởng chủ tế.

27/10/2023, Hội nghị khai mạc bằng buổi họp chung. Cha Phanxico Xavie Nguyễn Văn Việt sơ lược và tóm tắt các mong ước chung qua 5 lần HN trước đây:

1. CĐ LCTX Liên GP mong được HĐGMVN công nhận, để được tổ chức và hoạt động theo đúng đường lối của Hội Thánh, dưới sự lãnh đạo của HĐGMVN.

- Mong được Đức Cha Chủ tịch Ủy ban Giáo dân, trực thuộc HĐGMVN lãnh đạo, giúp đỡ trong việc thống nhất tổ chức các hoạt động và loan truyền LCTX.

2. Thống nhất sách Thủ bản về LCTX

¹⁸ Đức cha Cosma Hoàng Văn Đạt, Giám mục giáo phận Bắc Ninh đã dâng thánh lễ làm phép khu đất và đặt viên đá đầu tiên để xây dựng Đền Thánh Lòng Chúa Thương Xót ngày 07 tháng 01 năm 2016, tại giáo xứ Bến Đông, giáo hạt Nội Bài.

¹⁹ Bắc Ninh, Bùi Chu, Thanh Hóa, Thái Bình, Hưng Hóa, Huế, Buôn Mê Thuột, Kontum (gồm 2 miền: Kontum và Gia Rai), Sài Gòn, Xuân Lộc, Phan Thiết, Bà Rịa và Vĩnh Long.

- Quý Cha nghiên cứu để thống nhất: **Sách kinh nguyện** LCTX – Cách lần chuỗi LCTX – Các bài hát về LCTX...

- Cần nghiên cứu và thống nhất **Thủ Bản Giáo lý** về LCTX, các văn kiện của Giáo Hội về LCTX, Linh đạo về LCTX, các bài giảng về LCTX...

- **Nội quy và điều lệ** CĐ LCTX chung cho toàn quốc

3. Mở khóa đào tạo, huấn luyện chuyên viên của LCTX: Các Hội nghị nêu: cần tổ chức các khóa đào tạo tại Trung tâm LCTX GP Xuân Lộc về các môn: Giáo lý LCTX, Kinh Thánh, Phụng vụ, Truyền giáo, Kỹ năng tổ chức, công tác bác ái xã hội.

4. Đề nghị đẩy mạnh mảng truyền thông lên trang báo, trang mạng để giới thiệu cho nhiều người biết đến LCTX. Các GP nên lập ban truyền thông LCTX của riêng GP, gửi bài viết và thông tin sinh hoạt LCTX về trang web và tập san CĐ LCTX Liên GP²⁰.

Tiếp theo, Cha Giuse Bạch Kim Tri phác thảo nội dung chính cho các buổi hội thảo riêng:

Quý Cha: Tập trung vào

1/ Sách kinh LCTX

2/ Tiến trình ra mắt HĐGMN

3/ Đào tạo cho các BDH về các kỹ năng LCTX

4/ Phát triển CDLCTX trong và ngoài GP

Quý BDH:

1/ Báo cáo mang tính tích cực (ngắn gọn) những sáng kiến về các hoạt động để các GP khác có thể học hỏi.

2/ Tập trung về việc phát triển LCTX trong GP, và có thể giúp cho GP khác.

Buổi tối cùng ngày, HN đã thống nhất được Nội dung Dự thảo:

PHẦN HỘI THẢO RIÊNG CỦA QUÝ CHA:

I. Liên quan đến sinh hoạt LCTX nơi các Giáo phận:

²⁰ Trong các HN lần trước đã thống nhất, tạm thời lấy trang web và Tập san LCTX TGP Sài Gòn làm trang web và Tập san LCTX Liên GP.

- Tổ chức, sinh hoạt, kinh nguyện của LCTX các GP cơ bản đồng nhất, có đôi nét khác biệt vùng miền. Tất cả đều được Đức Giám mục GP chuẩn nhận cho phép, đặt dưới sự điều hành của quý Cha linh hướng GP, giáo hạt.

- Thành viên Cộng đoàn LCTX nơi các xứ đạo, phải tuân theo nội quy sinh hoạt, kinh nguyện GP cho phép. Đã có cá nhân hay nhóm nhỏ, lạm dụng việc sùng kính LCTX, cố tình dẫn dụ lệch hướng, làm sai trái. Đây là lỗi do hành vi cá nhân. LCTX GP không liên đới trách nhiệm. Tuy nhiên, quý Cha linh hướng GP sớm nhận ra để cảnh báo cho cộng đoàn LCTX GP mình; quản lý, theo dõi uốn nắn những thành phần sai lạc đức tin, dẫn dắt đưa họ trở về.

- Về chứng nhân LCTX: Chính Linh mục, Ban điều hành, người sùng kính có đời sống nên chứng nhân cho LCTX, chứ không phải giới thiệu chứng nhân bên ngoài nào khác.

II. Tập sách kinh chung LCTX liên GP

Quý Cha đã góp ý sau 3 lần hội nghị, ra bản thảo kinh nguyện LCTX chung cho liên GP. Bản thảo gửi quý Cha linh hướng góp ý lần cuối. Dự kiến tháng 11/2023, tại Trung tâm LCTX GP Xuân Lộc, Ban soạn thảo họp, tổng hợp hoàn tất kinh bản. Bản kinh sẽ trình Đức Cha Chủ tịch Ủy ban Giáo dân, xin phép sử dụng thử nghiệm.

III. Huấn luyện – Giáo lý về LCTX

- Ban Soạn thảo kết hợp cùng Ban Giáo lý ra tài liệu học tập về LCTX cho cộng đoàn. Nội dung dựa vào Bộ giáo lý toàn cầu, Văn kiện của Tòa thánh về LCTX, giáo huấn của Giáo hội.

- Trung tâm LCTX GP Xuân Lộc được chọn là nơi tĩnh tâm, huấn luyện cho các cộng đoàn LCTX. LCTX liên GP, từng Giáo tỉnh có kế hoạch gửi BDH đến huấn luyện. Nội dung: Đào sâu giáo lý LCTX, kỹ năng tổ chức, việc phát triển.

- LCTX các GP cần các bài chia sẻ, bài giảng về LCTX. Ban soạn thảo Giáo lý cùng quý Cha linh hướng tổng hợp, chia sẻ các bài giảng về LCTX có chất lượng cho cộng đoàn. Chia sẻ ngắn gọn súc tích dựa trên lời Chúa.

IV. Phát triển việc sùng kính LCTX

- Hiện nay các GP đều có việc sùng kính LCTX, nhiều nơi chưa quy tụ tổ chức sinh hoạt. Quý Cha LH và BDH, tự liên hệ cá nhân thân hữu, giúp cho các cộng đoàn sinh hoạt, kính nguyện theo hướng chung của LCTX liên GP.

- Tờ liên lạc LCTX Tổng GP Sài Gòn thực hiện nhiều năm qua cần phong phú hơn. Xin quý Cha LH và BDH các GP góp bài và những thông tin sinh hoạt của LCTX GP.

PHẦN CHIA SẺ CỦA QUÝ BDH CĐ LCTX 13 GIÁO PHẬN:

I. Báo cáo của BDH các GP

- Phần lớn cộng đoàn giữ các giờ kinh tại các giáo xứ đều đặn. Có nơi thứ sáu đầu tháng tổ chức học hỏi về LCTX, mở các khóa huấn luyện, học hỏi thủ bản, giáo lý LCTX cho từng giáo hạt.

- Biết ơn Đức Giám mục GP quan tâm giúp đỡ về mặt tinh thần, nâng đỡ quý Cha linh hướng. Ngài đến dâng lễ mỗi thứ sáu đầu tháng.

- Cộng đoàn LCTX cảm ơn quý Cha xứ ở nhiều nơi, ban thánh lễ LTX cho cộng đoàn mỗi thứ sáu đầu tháng.

- Giáo phận hàng năm được phép tổ chức 3 Thánh lễ trọng thể: Lễ LCTX vào Chúa Nhật II Phục Sinh, lễ kính thánh nữ Faustina (5/10), lễ thánh Giáo hoàng Gioan Phaolo II (22/10). Còn có các giáo họ, giáo xứ về tĩnh tâm 1 lần/năm.

- GP Thái Bình có trung tâm LCTX, cơ sở An Lạc nuôi dưỡng những người kém may mắn; LCTX GP Phan Thiết ăn chay mỗi thứ sáu đầu tháng, thêm đạo đức, giúp quỹ mua áo quan cho người nghèo; tổ chức thăm người già, người bệnh theo kỳ; thực hiện các nồi cơm/nồi cháo LTX.

- Nhiều GP đề cao việc sống Phúc âm, đặc biệt là 14 mối thương người, chăm sóc bệnh nhân, quan tâm gia đình khó khăn; bác ái mùa Chay, mùa Vọng cho đối tượng khó khăn thiếu thốn vùng sâu, các làng dân tộc. Kinh nghiệm việc bác ái thiết thực, xây nhà tình nghĩa cho người nghèo, có hiệu quả truyền giáo.

II. Ban Đại diện mới:

Tại hội nghị, Cộng đoàn LCTX 13 GP đã bầu ra Ban Đại diện:

1/Trưởng ban: Anh Gioan B. Maria Nguyễn Thế Vịnh (LCTX TGP Sài Gòn).

2/Phó ban TT: Anh Fx Nguyễn Hồng Phước (LCTX GP Thanh Hóa)

3/Phó ngoại vụ: Anh Tôma Nguyễn Thế Quyền (LCTX GP Xuân Lộc)

4/Phó nội vụ: Anh Mt Nguyễn An Quốc Hùng (LCTX TGP Huế)

III. Thống kê số thành viên cộng đoàn LCTX theo Tổng GP

- TGP Hà Nội: 5 GP tham gia LCTX liên GP: Thanh Hóa, Bùi Chu, Thái Bình, Bắc Ninh, Hưng Hóa. Tổng số thành viên **61.865**

- TGP Huế: 3 GP tham gia LCTX liên GP: Huế, Buôn Mê Thuột, Miền Gialai, Miền Kontum. Tổng số thành viên **21.972**

- TGP Sài Gòn: 5 GP tham gia LCTX liên GP: Phan Thiết, Xuân Lộc Bà Rịa, Sài Gòn, Vĩnh Long. Tổng số thành viên **38.672**

Tổng kết: Cộng đoàn LCTX sinh hoạt trong liên GP **122.509** thành viên.

IV. Kết thúc kỳ họp mặt:

- Năm 2024, GP Xuân Lộc đăng cai họp mặt LCTX Liên GP lần thứ VII tại giáo xứ Suối Cát, Trung tâm HHLCTX GP.

Hội nghị LCTX liên GP lần VI kết thúc sau Thánh lễ Đại trào, do Đức giám mục GP Bắc Ninh chủ tế lúc 9g00 ngày 28/9/2023.

Ban Truyền thông CĐLCTX TGP Sài Gòn

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 11/2023 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00:

Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 03/11/2023; **Chủ Tế: LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 10/11/2023; **Chủ Tế: LM. Michael Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh.
- Ngày 17/11/2023; **Chủ Tế: LM. Vinh Sơn Phạm Trung Thành**, CSSR
- Ngày 24/11/2023; **Chủ Tế: LM. Antôn Nguyễn Ngọc Sơn**.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 07/11/2023 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐÌNH:** Nhà Thờ Chính Lộ (45/4N Điện Biên Phủ; P. 15; Q. Bình Thạnh) lúc 17g00, ngày 06/11/2023. **Chủ Tế: LM. Giuse Đinh Quang Lâm**, Chánh xứ Gx Chính Lộ.

- **HẠT HỌC MÔN:** Nhà Thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 04/11/2023 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh Xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN:** Nhà Thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 29/11/2023. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q. 3), lúc 17g00, ngày 02/11/2023 (thứ Năm đầu tháng). **Chủ Tế: LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 07/11/2023 (thứ Ba đầu tháng). **Chủ tế: LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- XÓM MỚI: Nhà thờ Gx Lạng Sơn (1075, Lê Đức Thọ, P.16, Q. Gò Vấp) lúc 17g00, ngày 09/11/2023 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế:** **LM. Vinh Sơn Nguyễn Đức Dũng**, Chánh xứ Gx Lạng Sơn.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 09/2023

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN ĐL LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Giuse Vũ Lê Huy, Giáo xứ Lạng Sơn.
2. Lh. Đaminh Trần Đình Hùng, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.

HẠT CHÍ HÒA:

1. Ông Bùi Văn Siêu, Giáo xứ Tân Dân.
2. Ông Bùi Văn Sao, Giáo xứ Tân Dân.
3. Bà Trần Thị Tiểu, Giáo xứ Tân Dân.
4. Bà Bùi Thị Mỹ Vân, Giáo xứ Tân Dân.

HẠT SÀI GÒN - CHỢ QUÁN:

1. Alphongsô Phạm Đức Thanh An, Giáo xứ Chợ Quán.

GIÁO PHẬN TÔRONTO:

1. Giuse Lê Văn Trương, Giáo xứ Các Thánh Tử Đạo,

ÂN NHÂN GIÚP CÁC EM DÂN TỘC GP. KONTUM VUI TẾT TRUNG THU:

1. ĐL LCTX hạt Xóm Mới: 8.800.000đ.
2. ĐL LCTX hạt Gò Vấp: 4.500.000đ.
3. ĐL LCTX hạt Thủ Đức: 4.000.000đ.
4. ĐL LCTX hạt Gia Định: 2.500.000đ.
5. Chị Maria Lê Thị Thịnh, BCH hạt Tân Định: 2.000.000đ.
6. ĐL LCTX hạt Hóc Môn: 2.000.000đ.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI ĐL LCTX TGP SÀI GÒN:

1. Xứ đoàn Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 200.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (10/2023) (Xin xem hình nơi trang bìa)

I. GIÁO HẠT LONG THÀNH VÀ PHƯỚC LÝ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Chiều ngày Thứ Sáu, 6/10/2023, đoàn hành hương chính trong ngày thứ Sáu này là của Giáo hạt Long Thành và Phước Lý, vì thế, quý Cha Quản hạt, quý Cha và rất đông các hội viên của Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót của hai giáo hạt đã cùng hiện diện để thực hiện cuộc hành hương Kính Lòng Chúa Thương Xót theo phiên đã được phân chia. Ngoài ra, còn có rất đông các hội viên Hiệp hội LCTX từ các giáo hạt, giáo xứ khác đã cùng hiện diện, làm chật kín trong và ngoài nhà thờ, khiến bầu khí càng thêm sốt mến, như ngọn lửa lan tỏa bao tâm hồn luôn tha thiết, khao khát được Lòng Chúa Thương Xót đụng chạm và chữa lành.

Sau giờ kinh Mân Côi, giờ Kính Lòng Chúa Thương xót thật sốt sắng, cha Đặc Trách Hạt Long Thành Đaminh Phan Anh Huy đã chia sẻ chủ đề về Kinh Mân Côi Tháng 10: "Hãy đến nương nhờ Mẹ, Mẹ sẽ ủi an và chữa lành những vết thương tội lỗi của mọi người".

Sau ít phút giải lao, mọi người đã chào đón Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, Giám Mục Giáo phận đến dâng Thánh Lễ kính Lòng Chúa Thương xót để cầu nguyện cho những ai đang cần lòng Chúa thương xót, nhất là những tội nhân được sám hối trở về.

Đón chào Đức Cha Giáo phận là dãy hàng dài rất đông người xếp hàng hai, hàng ba từ cuối sân nhà thờ đến tận gian cung thánh. Hình ảnh mọi người kiên nhẫn đứng xếp hàng đón Đức Cha, không phải là lễ nghi trang trọng, nhưng chính là phản chiếu một sự khao khát lòng thương xót của Chúa xuống trên những con người nơi này như chính Đức Cha cảm nhận và chia sẻ. "Hình ảnh mọi người chờ đón, đụng chạm đến bàn tay tôi, hôn thánh giá... nhưng tôi

biết thực rằng: anh chị em đang muốn đụng chạm đến chính Chúa, như đang năn nỉ Ngài 'Lạy Chúa, xin Chúa thương xót con'". Thế nên, Đức Cha đã di chuyển thật chậm, thậm chí dừng lại để giơ tay ra với lấy những bàn tay đang chìa ra từ phía bên trong, với ước mong mọi người được cảm thấy bình an ngay giữa đau khổ của họ.

"Thánh hóa đau khổ để cầu nguyện cho những tội nhân được ơn sám hối" và "Thiên Chúa đáp lại tiếng nài van lòng thương xót Chúa của con người theo cách của Ngài" là các ý chính trong bài huấn dụ của Đức Cha Giáo phận khi gặp gỡ mọi người trước Thánh Lễ.

Dẫn vào ý thứ nhất của bài huấn dụ, Đức Cha đã kể lại lần hiện ra thứ ba của Đức Mẹ tại Fatima với ba trẻ nhỏ: sau khi cho ba trẻ thấy cảnh hỏa ngục ghê sợ, Đức Mẹ đã mời gọi các em hy sinh, đón nhận những đau khổ sẽ đến để cầu nguyện cho tội nhân trở lại, cho thế giới được hòa bình. Nhấn đến điều Đức Mẹ xin ba trẻ nhỏ, Đức Cha nói "Khi chúng ta đề cập đến lòng thương xót Chúa, chúng ta thường chỉ nghĩ đến đau khổ thể xác, hay những chật vật thiếu thốn của chính mình. Nhưng trong thị kiến, Đức Mẹ đã nói đến lòng thương xót của Chúa thật đặc biệt đối với những người tội lỗi qua lời Đức Mẹ xin các em chấp nhận đau khổ để cầu nguyện cho kẻ có tội được trở lại". Nếu lời Đức Mẹ ngỏ với ba trẻ tại Fatima ngày xưa và các em đã thưa "vâng", Đức Cha Giáo phận cũng ngỏ với mọi người "Tôi muốn lấy lại những lời của Đức Mẹ để mời gọi mọi người hãy lắng nghe từ trong tâm hồn mình. Có thể Đức Mẹ cũng đang xin anh chị em hãy quảng đại thưa "Con chấp nhận". Nhưng làm sao có thể chịu đựng được đau khổ, để rồi thánh hóa được đau khổ? Đức Cha nói rằng "Chính Chúa sẽ giúp. Chúa sẽ giúp chúng ta có được sự an bình mới" dù ai đó đang có những đau khổ từ nhiều lý do: bất hòa với người thân, bị bỏ rơi, đau khổ từ sự yếu đuối bản thân khi tái đi tái lại lỗi phạm. Để rồi Đức Cha kết luận ý đầu tiên bằng lời mời "Hãy dâng lên Chúa những đau khổ, những yếu đuối của mình bằng sự phó thác và tin tưởng vào sức mạnh của Chúa. Để rồi, khi thời điểm thuận tiện như Chúa biết, Chúa sẽ giúp chúng ta". Khép lại ý thứ nhất, Đức Cha kết luận bài huấn từ bằng ý thứ hai khi xác tín "Tôi cam đoan rằng: những ai mà tôi đã chúc lành hoặc đã nói với Chúa những đau khổ của mình, chắc chắn Chúa đã thấu hiểu nỗi đau khổ của anh chị em, và Chúa đã đáp lại lời kêu xin của anh chị em theo cách của Người".

Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót được cử hành sau phần gặp gỡ và huấn dụ của Đức Cha Giáo phận với cộng đoàn. Để Thánh Lễ với sự hiệp ý của cả cộng đoàn, trước khi bắt đầu Thánh lễ, Đức Cha đã mời gọi cộng đoàn cùng “ca ngợi tôn vinh Thiên Chúa, vì Người đã thương xót chúng ta, thương xót Giáo phận”. Đồng thời, “van nài lòng thương xót của Chúa trên những tội nhân, để họ được ơn hoán cải” và cho mọi người, dù là tội nhân “luôn hy vọng, tin tưởng vào Lòng Chúa thương xót, và sẽ trỗi dậy, làm lại cuộc đời bằng sức mạnh của Chúa”. Bên cạnh ý lễ chính, Thánh Lễ do Đức Cha chủ tế cũng là để mừng trước lễ Thánh Nữ Faustina-Bổn mạng của Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót của Giáo phận-như Cha Giuse Trần Phú Sơn, Đặc Trách Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót Giáo phận giới thiệu.

“Nơi Thiên Chúa: một tình yêu trao ban cho nhân loại đến tận cùng” là ý suy niệm đầu tiên trong bài giảng Thánh Lễ mà Đức Cha chia sẻ khi dựa trên ý thần học quan trọng của Thánh sử Gioan “Tức thì, máu cùng nước chảy ra” trong Gioan 19, 31-37. Đức Cha nói, hình ảnh “Giọt máu cuối cùng chảy ra hết: hình ảnh của biểu tượng, nói lên rằng, Thiên Chúa, qua Đức Giêsu Kitô, đã yêu thương nhân loại đến tận cùng, yêu không giữ lại gì, yêu trọn vẹn”. Vì thế, Đức Cha mời gọi mọi người “hãy tin vào tình yêu của Thiên Chúa,” và xác tín “chỉ có tình yêu Chúa là quan trọng” trong cuộc đời con người. Ngài tiếp, “khi chúng ta xác tín chỉ có tình yêu Chúa là quan trọng, mọi sự sẽ trở nên phù vân, và chúng ta sẽ thoát ra những thứ mà chúng ta bám víu, chỉ còn cần mình Chúa mà thôi, là đủ cho cuộc đời của chúng ta”.

Rọi chiếu từ hình ảnh “Một người lính lấy giáo đâm vào cạnh sườn Người”, Đức Cha đã tiếp ý suy niệm và mời gọi mỗi người hãy biết “Xoa dịu vết thương của nhau”. Vết thương trong tâm hồn không chỉ do kẻ thù, hay người đối nghịch gây nên, nhưng “vết thương, đau khổ còn đến từ những người yêu mình gây ra”, Đức Cha nói. Thế nên, Đức Cha mời gọi mọi người hãy cố gắng xoa dịu vết thương của nhau bằng những lời nói yêu thương, những ánh mắt dịu hiền, những sự quan tâm. “Nhưng làm sao có thể xoa dịu vết thương của người khác khi mình còn đang đau khổ?”, Đức Cha tiếp. “Khi chúng ta được Chúa xoa dịu vết thương, chúng ta cũng sẽ ra đi để xoa dịu vết thương của người khác bằng tình yêu và

lòng thương xót của Chúa". Và để có thể thấy được nỗi đau, chạm được vết thương của tha nhân để xoa dịu nỗi đau của họ, Đức Cha nhấn mạnh rằng "cần phải đi ra khỏi lòng mình, ra khỏi nỗi đau của mình... lúc đó chúng ta mới có khả năng xoa dịu vết thương, của nhau". Và ý suy niệm này đã được Đức Cha biểu tỏ bằng hiện thực qua việc Ngài gửi trao lại món quà mà hai Giáo hạt vừa kính dâng-trước khi kết thúc Thánh Lễ, để đóng góp với các giáo hạt trong nỗ lực xoa dịu đau khổ, trợ giúp người nghèo, người di dân gặp khó khăn.

Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót, cũng như ngày hành hương của Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót của hai Giáo Hạt Phước Lý và Long Thành đã diễn ra trong bầu khí linh thiêng, sốt mến của mọi người trong ân thánh của Thiên Chúa. Và chắc rằng, những hội viên LCTX và mọi người, khi trở về nhà, sẽ cố gắng thực thi những huấn dụ của Đức Cha Giáo phận khi gặp gỡ, trong bài giảng và như khi cuối lễ Ngài đã nói "Xin anh chị em hãy cố gắng làm nhiều điều tốt lành hơn nữa cho tha nhân, cho thế giới. Hãy truyền đạt lòng thương xót của Chúa đến cho tha nhân, đặc biệt với những bệnh nhân, người già, người di dân..."

Bài viết: HHLTX Hạt Long Thành

Hình ảnh minh họa: Ban Truyền Thông Suối Cát

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 11/2023

CẦU CHO ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Xin cho Đức Thánh Cha Phanxicô, trong khi thi hành sứ vụ mục tử của mình, tiếp tục đồng hành trong đức tin với đoàn chiên đã được ủy thác cho ngài, nhờ Chúa Thánh Thần trợ giúp.

II. CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LCTX THÁNG 11/2022.

Chương Trình Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót
Tại Gx. Suối Cát, Thứ Sáu, ngày 10/11/2023
HHLCTX Gp. Xuân Lộc Phụ Trách.

Mừng Bốn Mạng Thánh Faustina và kỷ niệm 8 năm khởi sự hình thành HHLCTX Giáo Phận Xuân Lộc

Chủ đề:

NGÀY TRUYỀN THỐNG CẦU NGUYỆN CHO CÁC HỘI VIÊN VÀ ÂN NHÂN CÒN SỐNG HAY ĐÃ QUA ĐỜI

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' - 14g30: Đón tiếp, tập hợp.

14g30' - 15g00': Lần chuỗi LCTX (BPV giáo phận)

15g00' - 15g40': Chia sẻ chủ đề: Trở nên sứ giả LTX (Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo).

15g40' - 16g00': Giải lao, chuẩn bị đoàn rước

16g00' - 17g30: Thánh lễ (Đức Cha chủ sự - lễ phục trắng)

- Kết thúc.

Lm. Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HH. LCTX – Gp. XL

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng Giáo Hội hoàn vũ, mừng kính Thánh Ernest (07/11) và Thánh Martinô Poress, tu sĩ (03/11).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng

LM. ERNEST NGUYỄN VĂN HƯỜNG
Tổng Linh hướng CĐ LCTX TGP Sài Gòn

LM. MARTINÔ NGUYỄN ĐÌNH HOÀNG, GP XUÂN LỘC

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan Thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên quý Cha.

DIỄN ĐÀN

HÙNG CA TỬ ĐẠO

Trần Thiên Thu

Đức Tin Ngời Sáng Tươi Dòng Máu Đỏ Tình Mến Sắt Son Thắm Sắc Da Vàng

Dù là ai, mỗi người cũng chỉ có một cuộc đời, một lần sống, nhưng hơn thua nhau là biết sống khôn ngoan hay không. Vòng luân hồi chỉ là chuyện "không tưởng." Cuộc sống không quan trọng ở chiều dài mà quan trọng ở chiều sâu. Ai cũng chỉ có một cuộc đời nhưng số phận có thể khác nhau, Kinh Thánh phân biệt số phận của người công chính và số phận của phường vô đạo.

Không thể chọn lựa hoặc rút kinh nghiệm vì chỉ có một lần sống và chỉ có một lần chết. Do đó mà phải nỗ lực sống sao cho có ý nghĩa để cái chết hợp lý và có ý nghĩa. Có điều rất lạ: Trong Nhóm Mười Hai có đến 10 vị Tông Đồ tử đạo, chấp nhận máu đổ ra để minh chứng Đức Tin, trừ người-môn-đệ-Chúa-yêu là Gioan và người phản bội là Giuđa Ítcariốt. Rất phù hợp với Mỗi Phúc thứ tám: "*Phúc thay ai **bị bách hại vì sống công chính**, vì Nước Trời là của họ*" (Mt 5:10).

Chính Chúa Giêsu còn nói thêm để tái xác định và chứng minh: "*Phúc thay anh em khi vì Thầy mà bị người ta **si vả, bách hại** và **vu không đủ điều xấu xa**. Anh em hãy vui mừng hớn hở, vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Quả vậy, các ngôn sứ là những người đi trước anh em cũng bị người ta bách hại như thế*" (Mt 5:11-12).

Về số phận của những người công chính, Kinh Thánh cho biết: "*Linh hồn người công chính ở trong tay Thiên Chúa và **chẳng cực hình nào động tới được nữa***" (Kn 3:1). Như vậy là họ được "bay" thẳng về trời, không phải qua Luyện Hình. Ôi, chẳng còn hạnh phúc nào hơn nữa!

Và Kinh Thánh còn cho biết thêm: "*Bọn ngu si coi họ như đã chết rồi; khi họ ra đi, chúng cho là họ gặp phải điều vô phúc. Lúc họ xa*

rời chúng ta, chúng tưởng là họ bị tiêu diệt, nhưng thực ra, họ đang hưởng an bình. Người đời nghĩ rằng họ đã bị trừng phạt, nhưng họ vẫn chứa chan hy vọng được trường sinh bất tử” (Kn 3:2-4). Trong con mắt của người đời, họ là những người thua thiệt, là đại dột, nhưng thực ra họ lại được chính Thiên Chúa làm gia nghiệp đời đời. Tục ngữ Việt Nam cũng nói: “Cười người hôm trước, hôm sau người cười”. Hai chữ khác nhau, chỉ đổi vị trí là đảo nghĩa ngay: “Cười người” thành “người cười.” Thể chủ động (cười) biến thành thể thụ động (bị cười). Việt ngữ độc đáo quá!

Sách Khôn Ngoan nói rõ: “Sau khi chịu sửa dạy đôi chút, họ sẽ được hưởng ân huệ lớn lao. Quả thế, Thiên Chúa đã thử thách họ và thấy họ xứng đáng với Người. Người đã tinh luyện họ như người ta luyện vàng trong lò lửa, và đón nhận họ như của lễ toàn thiêu. Khi đến giờ được Thiên Chúa viếng thăm, họ sẽ rực sáng như tia lửa bén nhanh khắp rừng sậy. Họ sẽ xét xử muôn dân, và thống trị muôn nước. Và Đức Chúa sẽ là vua của họ đến muôn đời. Những ai trông cậy vào Người, sẽ an tường sự thật; những ai trung thành, sẽ được Người yêu thương và cho ở gần Người, vì Người ban ân phúc và xót thương những ai Người tuyển chọn” (Kn 3:5-9).

Bức tranh cuộc đời của mỗi người đều được vẽ bằng những nét số phận, mỗi người mỗi khác. Cuộc đời của mỗi người cũng là những bài thơ với các thể loại và các vần điệu khác nhau. Cũng vậy, cuộc đời của mỗi người cũng là một bản trường ca với giai điệu khác nhau, âm thể khác nhau, tiết tấu khác nhau, hòa âm khác nhau, kể cả giai kết cũng khác nhau, nhưng ý chính vẫn phải là bản nhạc yêu thương. Với các thánh tử đạo Việt Nam, bản nhạc đời của các ngài là bản hùng ca vô thường, không chỉ viết bằng những nốt nhạc của số phận mà còn viết bằng máu đào, tươi thắm màu tin yêu. Vâng, Chúa Giêsu đã xác định: “Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã **hy sinh tính mạng** vì bạn hữu của mình” (Ga 15:13).

Tình yêu phải rỉ ra chất hy sinh mới là tình yêu đích thực. Chính cái chết lại khiến người ta hạnh phúc chứ không là đau khổ. Hạnh phúc không chỉ tăng lên theo cấp số cộng, mà còn tăng lên theo cấp số nhân: “Khi Chúa dẫn tù nhân Sion trở về, ta tưởng mình như giữa giấc mơ. Vang vang ngoài miệng câu cười nói, rộn rã trên môi

khúc nhạc mừng. Bấy giờ trong dân ngoại, người ta bàn tán: 'Việc Chúa làm cho họ, vĩ đại thay!' Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại! ta thấy mình chan chứa một niềm vui" (Tv 126:1-3). Thật là quá đỗi kỳ diệu, ngoài sức tưởng tượng của con người. Chúng ta, dù là người văn hay chữ tốt nhất thế gian, cũng không thể dùng phàm ngôn mà diễn tả hết niềm hạnh phúc lớn lao như vậy!

Đau khổ càng nhiều thì hạnh phúc càng lớn. Tác giả Thánh Vịnh nói: "Ai ghen ngào ra đi gieo giống, mùa gặt mai sau khắp khởi mừng. Họ ra đi, đi mà nước nở, mang hạt giống vãi gieo; lúc trở về, về reo hớn hởi, vai nặng gánh lúa vàng" (Tv 126:5-6). Đó là hệ lụy chắc chắn. Khi quá vui, vì không còn biết diễn tả bằng cách nào khác, đôi khi người ta phải bật khóc, để những giọt mặn của niềm vui sướng tự do lăn dài, cả hồn xác ướt đẫm nỗi vui mừng khôn tả!

Thấm nhuần giáo huấn của Thầy Giêsu, Giáo hoàng Phêrô cho biết: "Nếu bị sỉ nhục vì danh Đức Kitô, anh em thật có phúc, bởi lẽ Thần Khí vinh hiển và uy quyền, là Thần Khí của Thiên Chúa, ngự trên anh em" (1 Pr 4:14). Lạ hết sức, "bị sỉ nhục" mà lại là "có phúc". Những người không có niềm tin Kitô giáo thì không thể hiểu nổi!

Thánh Phaolô tâm sự: "Đức Kitô đã chẳng sai tôi đi làm phép rửa, nhưng sai tôi đi rao giảng Tin Mừng, và rao giảng không phải bằng lời lẽ khôn khéo, để thập giá Đức Kitô khỏi trở nên vô hiệu. Thật thế, **lời rao giảng về thập giá là một sự điên rồ đối với những kẻ đang trên đà hư mất**, nhưng đối với chúng ta là những người được cứu độ, thì đó lại là sức mạnh của Thiên Chúa" (1Cr 1:17-18). Cây Thập Giá là biểu tượng của đức tin, vì thế mà những người bách hại Công giáo rất sợ, họ đã dùng Thập Giá để dụ người ta bước qua, nhưng vô ích đối với những người tin vào Đức Kitô – cụ thể là hàng trăm ngàn các vị tử đạo Việt Nam, đủ mọi lứa tuổi và đủ mọi thành phần – thời các vua Minh Mạng, Thiệu Trị và Tự Đức.

Thánh Phaolô dẫn chứng: "Có lời chép rằng: Ta sẽ huỷ diệt sự khôn ngoan của kẻ khôn ngoan, và sẽ vứt bỏ sự thông thái của người thông thái. Người khôn ngoan đâu? Người học thức đâu? Người lý sự của thời này đâu? Thiên Chúa lại đã không để cho sự khôn ngoan của thế gian ra điên rồ đó sao?" (1Cr 1:19-20). Những

câu hỏi nhỏ nhưng không dễ trả lời chút nào, và cũng khó lý giải nếu không có loại tình yêu “khác người”. Thật vậy, “thế gian đã không dùng sự khôn ngoan mà nhận biết Thiên Chúa ở những nơi Thiên Chúa biểu lộ sự khôn ngoan của Người, cho nên Thiên Chúa đã muốn dùng lời rao giảng điên rồ để cứu những người tin” (1Cr 1:21).

Thánh Phaolô cho biết: *"Trong khi người Do-thái đòi hỏi những điềm thiêng dấu lạ, còn người Hy-lạp tìm kiếm lẽ khôn ngoan, chúng tôi lại rao giảng một Đấng Kitô bị đóng đinh, điều mà người Do-thái coi là ô nhục không thể chấp nhận, và dân ngoại cho là điên rồ. Nhưng đối với những ai được Thiên Chúa kêu gọi, dù là Do-thái hay Hy-lạp, Đấng ấy chính là Đức Kitô, sức mạnh và sự khôn ngoan của Thiên Chúa. Vì **cái điên rồ của Thiên Chúa còn hơn cái khôn ngoan của loài người, và cái yếu đuối của Thiên Chúa còn hơn cái mạnh mẽ của loài người**"* (1Cr 1:22-25). Hai thái cực trái ngược nhau, vì thế mà người đời không thể hiểu nổi cách lập luận như vậy, nhưng chúng ta may mắn có đức tin Kitô giáo, cho nên chúng ta có thể hiểu cái lý lẽ nghịch-mà-thuận đó – dù mức độ hiểu nhiều hay ít, khác nhau ở mỗi người.

Chúa Giêsu đã từng cảnh báo: *"Hãy coi chừng người đời. Họ sẽ nộp anh em cho các hội đồng, và sẽ đánh đập anh em trong các hội đường của họ. Và anh em sẽ bị điệu ra trước mặt vua chúa quan quyền vì Thầy để làm chứng cho họ và các dân ngoại được biết"* (Mt 10:17-18). Lời tiên báo đó đã và đang xảy ra khắp nơi trên thế giới, kể cả Việt Nam, càng lúc càng có chiều hướng gia tăng. Thật đáng sợ với mưu mô thâm độc, nhưng đừng hốt hoảng, vì Chúa Giêsu căn dặn: *"Khi người ta nộp anh em thì anh em đừng lo phải nói làm sao hay phải nói gì, vì trong giờ đó, Thiên Chúa sẽ cho anh em biết phải nói gì. Thật vậy, không phải chính anh em nói, mà là Thần Khí của Cha anh em nói trong anh em"* (Mt 10:19-20).

Bị người ngoài bách hại đã đành, những người tin yêu Chúa cũng chẳng yên thân với chính các thân nhân của mình: *"Anh sẽ nộp em, em sẽ nộp anh cho người ta giết; cha sẽ nộp con, con cái sẽ đứng lên chống lại cha mẹ và làm cho cha mẹ phải chết. Vì danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét. Nhưng kẻ nào **bền chí đến***

cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát" (Mt 10:21-22). Không hẳn là những người trong gia đình hoặc trong dòng họ sẽ nộp nhau hoặc ra mặt chống đối, nhưng có thể "bằng mặt mà không bằng lòng," họ bách hại nhau bằng nhiều cách tinh vi: Lườm nguýt, xa lánh, ghen ghét, mỉa mai, gièm pha, khích bác,... Kẻ nào "yếu bóng vía" thì sẽ "lung lay" ngay!

Các thánh tử đạo Việt Nam cũng là con Rồng cháu Tiên, sinh trưởng trên dải đất nhỏ bé hình chữ S, ở một đất nước như chúng ta, có hoàn cảnh sống như chúng ta, hít thở không khí như chúng ta, ăn uống các loại ẩm thực như chúng ta,... thế nhưng các ngài đã viết nên bản Hùng Ca Tin Yêu bằng chính những giọt máu đào của mình. Âm nhạc có những cung bậc khác nhau, cuộc đời của chúng ta cũng tương tự. Chúng ta không viết bản nhạc cuộc đời mình bằng máu tử đạo, nhưng chúng ta có thể viết bằng cách khác: Sống âm thầm chịu đựng đau khổ vì Chúa cũng là một cách tử đạo liên li, có ích lợi cho chính mình và các linh hồn. Cách nào cũng có mức độ khó riêng, chẳng cách nào dễ. Vấn đề là chúng ta có hoàn tất bản tổng phổ cuộc đời mình hay không.

Trên đường lữ hành trần gian và sống cuộc sống gọi là đời thường nhưng lại lắm thứ nhiều khê hơn chúng ta tưởng. Vì thế, chúng ta luôn cần phải cảnh giác nhiều thứ, cảnh giác không ngừng, cả tinh thần lẫn thể lý. Một trong các thứ cần phải luôn cảnh giác là những người chúng ta giao tiếp hằng ngày, như Thánh Phaolô đã nói: "*Chơi với kẻ xấu, người tốt cũng ra xấu*" (1Cr 15:33).

Thật vậy, người Việt cũng có những cách nói tương tự: "*Chọn bạn mà chơi*", hoặc "*Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng*". Sờ vào bùn đất thì làm sao giữ cho tay không vấy bẩn? Sống trong môi trường ô nhiễm, mấy ai không nhiễm bệnh? Kẻ yếu thì đừng ra gió!

Lạy Thiên Chúa, xin thêm lòng tin cho chúng con (Lc 17:5) để chúng con đủ sức đi trọn đường trần. Lạy các thánh tử đạo Việt Nam, xin nguyện giúp cầu thay cho chúng con, xin giúp chúng con luôn biết noi gương các ngài mà viết cuộc đời của chúng con bằng những nét tin yêu rõ ràng và dứt khoát. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

NHỮNG ĐIỀU LẠ LÙNG CỦA VUA TÌNH YÊU GIÊSU

Jos. Vinc. Ngọc Biển

Ngày nay, trên thế giới, chúng ta nhận thấy: cứ chuẩn bị đến dịp bầu cử là các ứng viên thường vận động cử tri bầu cho mình, và muốn được trúng cử thì đương sự phải đưa ra những kế hoạch mình sẽ làm trong nhiệm kỳ tới. Nếu lòng dân thấy thuận thì họ bầu cho. Rồi đến khi đắc cử, thường họ hay mở tiệc ăn mừng. Đến ngày ra mắt công chúng, đương sự phải có một bài diễn văn rất hay... như là một cách thức cảm ơn dân chúng đã bầu cho mình. Và khi thi hành, người ta dùng quyền để cai trị con dân và giữ gìn an ninh quốc gia.

Hôm nay, kết thúc năm Phụng vụ với lễ Chúa Kitô Vua vĩ trụ, Giáo Hội nhắc nhở chúng ta có một vị Vua là Vua các vua, Chúa các chúa, nhưng lại không theo kiểu người đời, vị Vua ấy lại chọn cho mình một đời sống từ bỏ, khiêm hạ, yêu thương, khước từ vinh hoa phú quý, lợi lộc trần gian. Vị Vua ấy không cai quản và điều hành bằng quyền lực, mà bằng tình yêu. Rồi cuối cùng trở nên Đấng xóa tội trần gian qua cái chết (x. Ga 1, 29). Vị Vua ấy chính là Đức Giêsu Kitô.

ĐỨC GIÊSU LÀ VUA CÁCH LẠ LÙNG

Nếu một vị vua theo kiểu trần gian, ngày đăng quang và xưng vương phải là một ngày trọng đại, có các lễ nghi trang trọng, có dân chúng reo hò chúc tụng, thì Đức Giêsu làm vua, lại là vị vua âm thầm, khiêm hạ, cả cuộc đời, không hề có kiểu "diễn sĩ dương oai" không kèn không trống.

Vương quyền của Ngài được tỏ lộ không phải qua một nghi thức trọng thể, mà lại qua một tấm bảng bêu xấu mà Philatô truyền lệnh đóng trên thập giá, phía đầu Ngài: "Đây là Vua dân Do Thái". Ngài vàng không phải là một cái ghế được sơn son thiếp vàng lộng lẫy cao sang, mà là hai thanh gỗ được ghép lại với nhau thành hình thập tự để làm ngai cho Vua trời ngự giá. Đây là một hình khổ mà người Do thái thời bấy giờ dành cho những kẻ bị kết án tử.

Vương niệm của Ngài không phải là mũ làm bằng kim loại quý (thường là bằng vàng) và được khảm những châu báu, ngọc ngà, đá quý, kim cương. Còn Đức Giêsu lại có một vương niệm đặc biệt, đó là một vòng gai được đội trên đầu. Vương trượng là cây sậy yếu ớt, được người ta đưa cho để nhằm chế giễu, chọc ghẹo. Các quan hầu cận là 12 tông đồ, ít học, kém hiểu biết và hoàn toàn không mấy may am tường về chuyện binh đao, họ còn là kẻ bán Chúa, chối Thầy, những kẻ khác thì chạy trốn,... Áo cấm bào thì lại là thân hình ô nhục. Người thân dự lễ phong vương lại là kẻ thù, chỉ có một vài người vồn vẹn là Mẹ Ngài, Gioan, mấy phụ nữ và 2 tên gian phi cùng chịu đóng đinh với Ngài. Lễ ra thần dân tung hô "chúc tụng vạn tuế đức vua" thì lại là: "đóng đinh nó đi", "đóng đinh nó vào thập giá", đến nỗi ngay cả kẻ cùng chịu đóng đinh với Ngài cũng cất lên những lời nguyện rửa, nhục mạ, thách thức: "Nếu ông là Đấng Kitô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng tôi nữa". Khung cảnh phong vương thì lại ở trên núi Sọ, thay vì ở trong thành phố... Diễn từ khai mạc là: "Lạy Cha xin hãy tha cho họ" và sau cùng: "Mọi sự đã hoàn tất".

Khi lập pháp thì lại hoàn toàn "Vâng theo ý Cha". Khi truyền lệnh hành pháp thì lại chỉ có vồn vẹn trong giới luật Yêu thương: "Đây là giới răn của Thầy là các con hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương các con". Và "Người đã bị đối xử tàn tệ, nhưng đã khiêm tốn chịu đựng, như một con chiên sắp bị đưa tới lò sát sinh. Người không hề thốt ra một lời. Người bị bắt, bị tuyên án, và bị dẫn tới chỗ chết... Người đã phải chết vì tội lỗi chúng ta" (Is 53, 7-8). Suốt cả hành trình loan báo về Nước Trời, Người đã không ngồi yên, mà nay đây mai đó, miễn sao Tin Mừng cứu độ được loan báo và không hề có một dinh thự, lâu đài, mà là: "con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng con người không có chỗ dựa đầu".

Như thế, triều đại của Đức Giêsu được kết thúc qua cái chết ô nhục trên thập giá.

ĐỨC GIÊSU LÀ VUA CỦA TÌNH YÊU

Thế nhưng, đường lối của Thiên Chúa thì vượt xa trí hiểu của con người. Thật vậy, Người đã dùng hành động tưởng chừng như bêu xấu này để mặc khải một lần nữa về bản chất Tình Yêu của Thiên Chúa qua người Con Một của Người là Đức Giêsu Kitô.

Ngài là Vua, nhưng lại là một vị vua khiêm nhường, nhân hậu, Ngài là Vua của Hoà bình, Vua Tình yêu. Một vị vua thiếu thốn đủ điều: "Con Người không có nơi tựa đầu", một vị Vua chết cho thần dân được sống. Ngài là một vị vua của lòng người, của nhân tâm. Ngài sử dụng quyền lực, nhưng là thứ quyền lực "mềm" chứ không phải là quyền lực "cứng" như các nhà lãnh đạo vẫn thường sử dụng.

Vị Vua ấy được ví như người mục tử nhân lành, biết và hiểu rõ từng con chiên trong đàn. Người Mục Tử ấy sẵn sàng bảo vệ đoàn chiên khi gặp sói dữ và chấp nhận hy sinh mạng sống vì đoàn chiên của mình (x. Ed 34, 11-12.15-17). Thật vậy, người mục tử chân chính là người còn yêu thương cả những con chiên hư hỏng, đi lạc và tìm cách đưa nó về ràn: vị Vua ấy đến trần gian để cứu vớt những gì đã hư mất (x. Lc 19, 1-10). Và vì yêu, Ngài đã "đền bù tội lỗi cả thế gian" (1Ga 2, 2), cũng vì yêu mà: "Đấng chẳng hề biết tội là gì, thì Thiên Chúa đã biến Người thành hiện thân của tội lỗi vì chúng ta, để làm cho chúng ta nên công chính trong Người" (2Cr 5, 21). Đức Vua ấy đã trở nên: "Người Tội Tố khổ đau của Giavê Thiên Chúa", Đấng gánh lấy mọi tội lỗi của trần gian, và dùng chính cái chết của mình để mưu cầu ơn tha tội cho nhân loại. Ngài "đã hiến thân chịu chết, đã bị liệt vào hàng tội nhân; nhưng thực ra Ngài đã mang lấy tội muôn người và can thiệp cho những kẻ tội lỗi" (x. Is 53, 2-12). Vì yêu, Ngài đã chấp nhận làm bạn với những ai bé nhỏ nghèo hèn, những kẻ tội lỗi, thu thuế, gái điếm, những người ốm đau, bệnh tật, thấp cổ bé họng... Vì thế, Ngài đã lên tiếng bênh vực những người cô thế cô thân. Và mời gọi mọi người hãy Yêu như Thầy là hy sinh mạng sống cho người mình yêu: "Không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu của người hy sinh mạng sống vì bạn hữu" (Ga 15, 13).

Và như một quy luật: sự sống, niềm vui và hạnh phúc nơi con người chính là vinh quang của Thiên Chúa. Vì thế, mới nghe người trộm lành cất tiếng kêu xin: "*Lạy Ngài, khi vào Nước Ngài, xin nhớ đến tôi!*" thì ngay lập tức, Ngài đã đưa anh ta vào vương quốc của mình qua lời tuyên bố: "*Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với Tôi trên Thiên Đàng!*"

NGƯỜI KITÔ HỮU THAM DỰ VÀO SỨ VỤ VƯƠNG ĐẾ CỦA ĐỨC GIÊSU

Mỗi người Kitô hữu đều được tham dự vào sứ vụ Vương Đế của Đức Kitô trong ngày lãnh nhận Bí tích Rửa tội. Qua Bí tích này, chúng ta được chìm vào trong một khuôn đúc mới, để xuất hiện một hình ảnh mới, hình ảnh của chính Đức Kitô, Đấng đã yêu mến, vâng phục Cha hết lòng và, cuối cùng đã chết vì yêu để làm vinh danh Đấng đã sai mình đến trần gian hầu biểu lộ tấm lòng từ ái của Thiên Chúa cho nhân loại.

Khi thông chia và được thừa tự sứ vụ đó của Đức Giêsu qua Giáo Hội, nơi Bí tích Rửa Tội, mỗi chúng ta đều có bốn phận thi hành sứ vụ đó trong cuộc đời Kitô hữu của mình.

Là người Kitô hữu, chúng ta chỉ có thể chu toàn bốn phận này với một cách tốt đẹp khi noi gương và trở nên giống Đức Giêsu là dám chấp nhận khước từ những vinh hoa lợi lộc thuần túy trần thế. Ở điểm này, thánh Phaolô đã diễn tả: *"Đức Kitô, Đấng vốn dĩ giàu sang, nhưng đã trở nên nghèo để làm cho chúng ta trở nên giàu có nhờ cái nghèo của Người"* (x. 2Cr 8, 9).

Thật vậy, muốn được cứu độ, ta phải sống thực sự với tinh thần nghèo như Chúa, vì nghèo thì mới dễ yêu và khi yêu mới mong được trọn vẹn. Nếu chúng ta là con người đúng nghĩa thì phải có cả hồn và xác trong một thân thể, thì nghèo và yêu được ví như hai mặt của cùng một tấm mề dai.

Lời mời gọi của Đức Giêsu: *"Hãy đến với tôi, hỡi những ai vất vả mang gánh nặng nề, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của tôi và hãy học cùng tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường"* (Mt 11: 28-29). "Mang lấy ách" của Chúa là gì nếu không phải là: "Hãy yêu nhau như Thầy đã yêu anh em". Ách này không thể mang vác được, nếu ta kiêu căng, ngạo mạn và tự mãn, nhưng chỉ với sự hiền lành, khiêm nhường và tình yêu phát xuất từ con tim chân thành.

Thật vậy, chúng ta không thể cùng lúc vừa là Kitô hữu vừa mang tinh thần thế tục. Nếu để hai yếu tố đó thường trực trong con người chúng ta cùng một thời điểm, thì mọi việc chúng ta làm và suy nghĩ sẽ rơi vào tình trạng hư ảo, ngạo mạn, tự đắc.

Ước gì sống tinh thần nghèo và đến với người nghèo bằng một trái tim yêu thương rộng mở sẽ là hướng đích của mỗi chúng ta khi noi gương của vị Vua tình yêu, đã sống và chết vì yêu.

Sống được như thế, chúng ta mới có hy vọng được hưởng lời chúc phúc của Chúa: "*Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các người*" (Mt 25, 34), nơi đó có Vua Tình Yêu ngự trị (x. Pl 2, 6-11).

Lạy Đức Giêsu là Vua vũ trụ, xin cho danh Cha được cả sáng, Nước Cha được hiển trị đến tận cùng bờ cõi trái đất. Xin Chúa hãy thống trị lòng trí chúng con bằng tinh thần của Chúa. Xin cho chúng con được sống trong quỹ đạo của tình yêu, để sau cuộc đời này, chúng con được vào Vương Quốc của Chúa trên trời là nơi dành cho những người yêu và được yêu. Amen.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính Thánh Anrê, Tông đồ, ngày 30/11 và Thánh Catarina, ngày 25/11.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng**

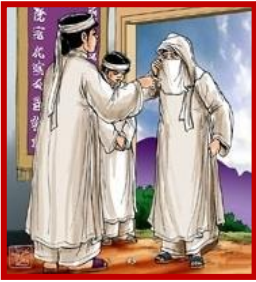
ANH ANRÊ TRƯƠNG VĂN MÙI, GP Kontum

CHỊ CATARINA TRẦN THỊ HOÀNG, GP Buôn Mê Thuột

Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi Anh, Chị trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

MÀU SẮC THÁNG MƯỜI MỘT

Viễn Đông

Kiếp Người Khổ Bởi Màu Đen Tội Lỗi Nhân Thế Buồn Vì Sắc Trắng Khăn Tang

Thu về cho lá vàng. Thu đi cho lá rụng. Tháng Mười Một tới, Mùa Cầu Hồn về ăn quả nhớ kẻ trồng cây. Tháng Cầu Hồn là Mùa Báo Hiếu, Mùa Tri Ân. Cầu hồn liên quan sự chết, sự chết liên quan đám tang, đám tang liên quan khăn tang. Mùa Cầu Hồn phủ màu tím rìm, trầm buồn, nhưng tín nhân vẫn tràn trề hy vọng vào Đức Kitô tử nạn và phục sinh.

Cuộc sống đủ dạng tang tóc. Ai cũng có kinh nghiệm. Khăn tang là dấu hiệu của sự mất mát, nỗi buồn trĩu nặng, nỗi buồn đó càng "lớn" hơn nếu sự mất mát là cha hoặc mẹ. Những thứ khác có thể kiếm lại được, dù là chồng hoặc vợ, nhưng cha mẹ thì không thể tìm lại được. Cũng vậy, người ta có thể chọn nhiều thứ nhưng không thể chọn cha mẹ. Vì thế chữ Hiếu rất quan trọng trong cuộc đời của mọi người!

Ca dao Việt Nam so sánh:

*Có cha có mẹ thì hơn
Không cha không mẹ như đèn đứt dây
Đèn đứt dây còn xoay còn nổi
Cha mẹ mất rồi, con phải mồ côi!*

Cổ tích kể rằng...

Ngày xưa, có vợ chồng nhà phú hộ nọ sinh được năm người con gái. Nhà giàu nhưng lại không con trai, nên bao nhiêu tình thương họ đều dồn vào những cô con gái. Lần lượt năm cô lớn lên, ai nấy đều lập gia đình và đi ở riêng.

Vì các cô lấy chồng xa, nên hai ông bà phú hộ cảm thấy nhớ con quá. Một hôm bà bảo chồng:

– Sắp tới, ông chịu khó trông nhà cửa cho tôi đi thăm chúng một lượt, sau đó tôi lại về trông để ông đi.

– Phải đó, nhưng bà phải đi nhanh lên mới được, đừng bắt tôi đợi lâu!

– Không được đâu, tôi tính ở lại với các con đứa nào ít nhất cũng một tháng, năm đứa vị chi là năm tháng, còn đi đường tổng cộng độ vài ba chục ngày, như vậy cũng mất ngót nửa năm rồi ông ạ!

– Thôi được, thế thì bà cứ đi, bà nhớ đừng để cho đứa nào quần quýt quá rồi ăn dầm nằm dề ở đó làm cho tôi mỗi mòn trông đợi.

Rồi người vợ cùng con hầu ra đi. Nhưng chỉ được vài tháng đã thấy bà trở về, vẻ mặt buồn xo. Thấy thế, ông liền hỏi dồn:

– Có sự làm sao mà bà về nhanh như vậy? Có gặp điều gì khó khăn dọc đường hay không mà vẻ mặt bà không được vui thế?

Bà phú hộ đáp:

– Chẳng có gì hết, tôi vẫn bình yên, chúng nó đều mạnh khỏe cả. Tôi về sớm là vì tôi muốn ông khỏi trông. Ông cứ đi một lần cho biết.

Thấy vợ nói úp úp mở mở, ông phú hộ chẳng hiểu gì nên cuối cùng cũng sắm sửa hành lý ra đi. Ông ghé nhà người con gái thứ nhất. Chàng rể tiếp đón niềm nở làm ông hài lòng, nhưng con gái ông lại không được như thế, nó chỉ chuyện trò giả lả được đôi câu rồi quay vào công việc của nó.

Đến khi chồng nó ra đồng trông coi thợ cày cấy, con gái ông lúi húi lo việc bếp núc, cha con chẳng có dịp chuyện trò. Mãi đến gần trưa, ông cảm thấy bụng đói cồn cào, định bảo nó dọn cho mình ăn trước như khi còn ở nhà, nhưng rồi lại nghĩ: "*Để xem nó đối đãi với cha nó ra sao cho biết!*". Ông thấy con gái chờ chồng về mới dọn cơm ra. Chàng rể ông lúc ấy tuy đã về rồi mà vẫn còn bận một số công việc nên ông phải đợi tiếp. Đến khi thấy quá trưa, con gái ông mới gọi chồng:

– Mình ơi, hãy để đó vào ăn cơm đi, cho ông già ăn với!

Nghe con gái nói thế, ông cảm thấy không vui. Chiều hôm ấy và liên tiếp những ngày sau cũng vậy. Ông nghiệm ra rằng con gái ông chăm sóc cho chồng nó chứ không phải cho ông: "*Thì ra bây giờ nó coi cha nó chẳng ra cái quái gì. Nếu chồng nó không ăn thì có lẽ mình cũng phải ngồi nhịn đói!*". Ở chơi được ít ngày, thấy con gái không được vồn vã đằm thắm như xưa, ông liền từ giã vợ chồng nó mà đi đến nhà đứa khác.

Lần này vừa đi ông vừa lẩm bẩm: "*Chắc thế nào những đứa sau cũng phải khác chứ, chẳng lẽ đứa nào cũng như vậy cả sao? Vợ chồng ta trông cậy chúng nó rồi đây sẽ chia nhau về phụng dưỡng một khi bố mẹ tuổi già kia mà!*".

Nhưng khi đến nơi, ông thấy đứa thứ hai cũng chẳng khác gì đứa đầu. Nghe bố đến thăm cũng tiếp đãi gọi là cho tròn bổn phận rồi lại loay hoay vào công việc nhà chồng, bỏ mặc ông chẳng chút quan tâm.

Lần lượt ông đi thăm đủ cả năm cô con gái yêu quý nhưng chẳng đứa nào là không say mê với công việc của nó, chẳng đứa nào quan tâm chăm sóc đến ông như lúc còn ở nhà. Sau cùng, ông chép miệng:

– Vậy là con gái khi bước về nhà chồng thì chẳng còn là con mình nữa. Nó xem chồng trọng hơn bố mẹ nhiều.

Nghĩ vậy nên ông quày quả trở về. Ông tính lại thời gian thăm con cả đi lẫn về còn ngắn hơn cả bà. Khi về, ông gọi vợ lại và nói:

– Thế là mấy đứa con gái có cũng như không, chẳng hy vọng gì vào chúng nó đỡ dần mình tuổi già nữa rồi. Bây giờ bà để tôi đi kiếm một đứa con nuôi đặng mai sau nó săn sóc chúng mình lúc mắt lòa chân chậm. Bà nó nghĩ sao?

Vợ phú hộ trả lời:

– Thôi ông ạ! Đừng có đi mà mất công, nhọc xác. Con đẻ rút ruột ra mà chúng không đoái không hoài thì con nuôi có làm được gì?

Phú ông liền bảo:

– Trên đời này có kẻ tốt người xấu, đâu phải ai cũng như ai, bà đừng ngại.

– Được rồi, ông cứ đi đi, cố tìm một đứa con ngoan phụng dưỡng, mọi việc ở nhà mặc tôi lo liệu.

Phú hộ bèn đóng vai một ông già nghèo khó rồi ra đi từ làng này đến làng khác, đến đâu ông cũng rao:

– Ai mua cha không? Có ai mua cha thì ra mà mua! Mua ta về làm cha chỉ mất năm quan tiền thôi!

Mọi người nghe ông già rao như vậy thì tưởng ông điên. Có người còn vui miệng nói:

– Mua lão ấy để về nhà mà hầu ư? Rồi đây lão ta trăm tuổi qua đời chả được đồng nào còn phải lo tổng táng nữa sao? Thà là nuôi một người đầy tớ còn hơn!

Tuy có nghe nhiều lời mỉa mai cười cợt, phú ông vẫn không nản chí, vẫn đi hết xóm này đến ấp kia, miệng rao không ngớt:

– Có ai mua cha không này?

Bấy giờ ở làng nọ có hai vợ chồng một nông phu nghèo, nghe có người đi bán mình làm cha, chồng bảo vợ:

– Hai vợ chồng mình mồ côi từ thuở bé, chưa bao giờ được hưởng tình cha con, lại chưa có mụn con nào, thật là buồn. Thôi thì ta mua ông già này về thủ thỉ với nhau khuya sớm cho vui cửa vui nhà.

Thấy vợ bằng lòng, anh chàng chạy ra đón ông già vào và nói:

– Ông định bán bao nhiêu tiền?

– Năm quan không bớt.

Anh chồng liền thưa:

– Thú thật với ông, nhà tôi nghèo quá, muốn mua ông nhưng không sẵn tiền. Vậy ông ngồi chơi để tôi bảo nhà tôi đi vay xem sao.

Phú hộ ngồi chờ hồi lâu, thấy chị vợ chạy đi một lát rồi lại quay về, nhưng số tiền vay được cùng với tiền nhà gom lại cũng chỉ có hai quan. Anh chồng liền nói:

– Thôi thì ông thông cảm cho, hai ngày nữa mời ông trở lại, chúng tôi sẽ có đủ tiền.

Hai ngày sau, vợ chồng anh nông phu trao tiền cho ông, mời ông vào nhà “cha cha, con con” rất thân tình. Phú hộ thấy đầu tóc người vợ bây giờ biến đi đâu mất liền hỏi:

– Này con ơi, tại sao đầu tóc của vợ con lại cắt cụt đi như vậy?

Anh chồng tần ngần đáp:

– Chẳng giấu gì cha, nhà con quá nghèo không đủ tiền mua, mà nếu không mua thì biết có dịp nào tốt hơn. Vì vậy, vợ con phải cắt tóc đi bán mới có đủ số tiền năm quan đó.

Từ ngày có người cha nuôi, hai vợ chồng nông phu tỏ ra rất niềm nở và chịu khó chăm sóc hầu hạ ông không biết mệt. Phú ông vẫn không cho biết gốc tích quê quán thật của mình, hằng ngày vẫn cứ

ăn no ngủ kỹ, đôi lúc lại kêu nhức đầu, mỏi lưng, bắt họ phải xoa bóp hoặc tìm thầy chạy thuốc.

Mặc dầu vậy, hai vợ chồng vẫn cơm nước săn sóc không bê trễ. Cứ như vậy được vài tháng sau, nhà họ đã nghèo lại càng mạt thêm.

Hai vợ chồng phải cố gắng làm thêm để nuôi cha, có bữa phải nhịn đói để nhường cơm cho ông già. Tình hình như vậy kéo dài nửa năm, nợ nần của họ chồng chất quá nhiều mà trong nhà gạo tiền đã kiệt. Tuy vậy, họ vẫn không hề lộ vẻ mỏi mệt, cố làm vui lòng cha già. Một hôm, hai vợ chồng ngủ dậy đã thấy người cha nuôi khăn gói chỉnh tề, ông bảo họ:

– Các con hãy đốt cái nhà này rồi đi theo ta!

Vợ chồng anh nông phu trở mắt nhìn nhau, tưởng ông phát điên, nhưng sau đó lại thấy ông phú hộ giục bảo:

– Làm con thì phải vâng theo cha mẹ, chớ có sai lời. Cha đã bảo các con đi theo cha kiếm ăn thì cứ việc đi, còn cái nhà này ọ ọ ẹ ẹ chẳng đáng bao nhiêu đừng tiếc nữa.

Vợ chồng nghe thế thì biết ông nói thật, không dám cãi, đành nhặt vài món đồ buộc thành một gói, rồi châm lửa đốt nhà. Đi theo ông già, họ thấy ông ban ngày lần hồi xin ăn, tối tối lại vào nhà người xin ngủ nhờ, nhưng họ vẫn vâng lời, không chút phân vân.

Ba người đi xin ăn như thế được năm ngày, cuối cùng đến trước một ngôi nhà ngói tường vôi, ông vui vẻ nói:

– Các con ơi, đã đến nhà ta rồi!

Bà phú hộ bước ra cổng đón vào, ông tươi cười bảo vợ:

– Bà này, đây mới thật là con của chúng ta đấy!

Bấy giờ vợ chồng anh nông phu mới ngó người ra, biết được cha mẹ nuôi mình là một nhà giàu có. Phú hộ bảo anh nông phu lấy theo họ mình, và từ đó hai vợ chồng bước vào một cuộc đời sung sướng.

Ít lâu sau, phú hộ lâm bệnh nặng. Biết mình sắp gần đất xa trời, ông bèn làm tờ di chúc để phần lớn gia tài cho đứa con nuôi, đoạn ông gọi vợ đến trối rằng:

– Sau khi tôi chết, bà nhớ ĐỪNG cho năm đứa con gái biết tin đấy!

Ông nói tiếp:

– Nếu chúng nó có nghe ai mách mà về đây, chưa biết chừng tôi sẽ “bút néo” trối dậy cho mà coi. Việc để tang thì đứa con trai cứ theo cổ tục, cắt tóc, đội mũ, quần rơm trên đầu để chứng tỏ mình chịu cực chịu khổ với cha mẹ thì thôi cũng được, nhưng đứa con dâu thì bà bảo nó khỏi cắt tóc, vì tôi chưa bao giờ quên được cái việc nó đã hy sinh mái tóc dài của nó để mua cha, vậy nó chỉ cần đội khăn tang là đủ.

Nhưng khi tắm liệm cho chồng xong, bà phú hộ vì nặng lòng nên cũng cho người lén báo tin cho năm đứa con gái biết. Khi chúng về, bà đón ở cổng, thuật lại lời trối của cha cho chúng nghe và bảo chúng đừng có vào nhà, kéo có sự chẳng lành.

Năm đứa con gái hồi hận lắm, nhưng việc đã rồi biết làm sao? Khi đưa linh cữu cha, chúng đòi đi đưa cho bằng được. Khuyên can con mãi không xong, cuối cùng bà buộc lòng phải xé cho chúng ngoài khăn tang ra còn thêm mỗi đứa một vuông vải cho các con gái che mặt lại để mong linh hồn bố chúng khỏi biết.

Từ đó, người ta bắt chước để tang theo cách gia đình này đã làm: Con trai cắt tóc vành rơm, mũ mấn, dây lưng chuối như cổ tục, con dâu được miễn cắt tóc, chỉ đội khăn tang, lại miễn cả che mặt. Còn con gái ngoài khăn tang còn có thêm một mảnh vải che mặt.

Lời bàn: Chuyện đời lắm cảnh éo le, cười ra nước mắt. Thật đáng buồn cho cái thể thái nhân tình biết bao! Đáng buồn hơn là chuyện đó lại xảy ra ngay trong gia đình, giữa mỗi thâm tình nhất của cuộc đời này. Đúng như ca dao nói: *"Cha mẹ nuôi con biển trời lai láng, Con nuôi cha mẹ tính tháng tính ngày!"*.

Cổ nhạc sĩ Dương Thiệu Tước viết ca khúc “Ơn Nghĩa Sinh Thành” với những ca từ thật đẹp và đầy tính giáo dục: *"Uống nước nhớ nguồn, làm con phải hiếu. Em ơi, hãy nhớ năm xưa, những ngày còn thơ, công ai nuôi dưỡng. Công đức sinh thành, người hỡi đừng quên. Công cha như núi Thái Sơn, nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra. Người ơi, làm người ở trên đời, nhớ công người sinh dưỡng, đó mới là hiền nhân. Vì đâu, anh nên người tài ba? Hãy nhớ công sinh thành, vì ai mà có ta?"*.

Cha mẹ nuôi dưỡng con cái nhưng chẳng mong được đền đáp, nhưng bốn phận làm con (dù trai hay gái) phải biết sống cho trọn Đạo Hiếu – một trong những giới răn của Đạo Làm Người. Dù là ai, không có niềm tin tôn giáo hoặc theo bất cứ tôn giáo nào, trước tiên phải “làm người,” phải giữ Đạo Làm Người – trong đó có luật sống có Hiếu. Thật vậy, không gì tốt hơn là “có hiếu,” và không gì tệ hơn “bất hiếu,” vì không ai lại không có cha mẹ. Ca dao có nhiều câu nói về Đạo Hiếu đối với song thân Phụ Mẫu. Chẳng hạn:

*Làm trai đủ nét trăm đường
Trước tiên điều hiếu, đạo thường xưa nay
Công cha, đức mẹ cao dày
Cưu mang trứng nước những ngày ngây thơ
Nuôi con khó nhọc đến giờ
Trưởng thành con phải biết thờ hai thân
Thức khuya dậy sớm chuyên cần
Quạt nồng ấp lạnh giữ phần đạo con
Hoặc như cách phân tích của ca dao:
Ngày nào em bé cõn con
Bây giờ em đã lớn khôn thế này
Cơm cha, áo mẹ, công thầy
Nghĩ sao cho bổ những ngày ước ao*

Rất giản dị mà sâu sắc, tưởng chừng rất dễ mà lại khó thực hành vuông tròn. Bất kỳ thứ gì mất thì cũng hầu như có thể thay thế bằng thứ khác, nhưng cha mẹ thì không có gì khả dĩ thay thế, một khi các ngài đã khuất bóng. Biết ân hận là điều tốt, nhưng chính nỗi ân hận đó sẽ cắn rứt lương tâm những nghịch tử suốt đời, không ngừng phải khổ tâm.

Con người là sinh vật cao cấp nhất thì phải có văn hóa, mà văn hóa cao cấp nhất hẳn phải là chữ Hiếu!

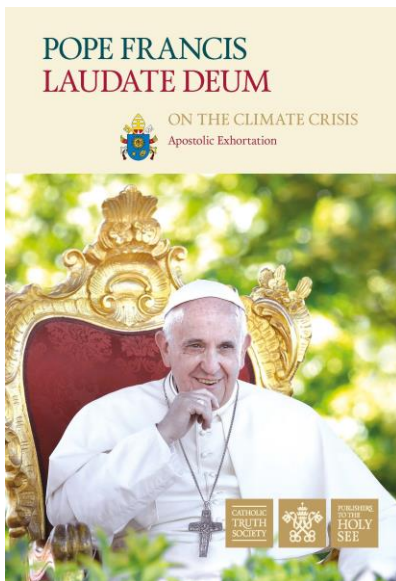
Kinh Thánh dạy: “*Hãy thảo kính cha mẹ*” (Hc 3:1-16). Chính Thiên Chúa cũng luôn tôn trọng chữ Hiếu, nên Ngài đặt luật “thảo kính cha mẹ” là giới răn thứ tư trong Mười điều Răn. Chính Thiên-Chúa-làm-người là Con Trẻ Giêsu, sau ba ngày “lạc” cha mẹ, đã theo cha mẹ “trở về Nadarét và hằng vâng phục các ngài” (Lc 2:51).

Con Thiên Chúa đã nêu gương giữ trọn bốn phận đối với cha mẹ Ngài, đó là Ngài thi hành chữ Hiếu.

TÔNG HUẤN LAUDATE DEUM CỦA ĐỨC PHANXICÔ

Fx Đỗ Công Minh

Ngày 7/10/2023 tại Afganistan, một trận động đất đã làm hơn 2.000 người thiệt mạng, hơn 9.000 người bị thương và hàng ngàn ngôi nhà bị phá hủy. Tháng 9/2023, mưa lớn do ảnh hưởng của bão HaiKui khiến miền nam Trung Quốc ngập lụt. Không những chỉ Trung Quốc mà còn các quốc gia Nhật Bản, Philiphines bị tàn phá. Đầu năm 2023, bão tuyết ở Mỹ đã tàn phá miền Đông nước Mỹ và Canada có nơi lạnh đến âm 70 độ C. Theo các nhà khoa học thì đó là hậu quả của việc không bảo vệ môi sinh, biến đổi

khí hậu khiến trái đất nóng lên...

Để cứu lấy trái đất này và bảo vệ các công trình của nhân loại, Đức Thánh Cha đã kêu gọi chính phủ các Quốc gia và mọi người hãy gia tăng việc bảo vệ môi trường, ứng phó với biến đổi khí hậu. Mới đây, ngày 4/10/2023, Đức Thánh Cha Phanxicô đã ban hành một Tông huấn mới, **Laudate Deum "Anh chị em hãy chúc tụng Thiên Chúa"**, là một văn kiện bổ túc cho Thông điệp "Laudato si", chỉ dài 12 trang (8 ngàn từ theo bản tiếng Anh) so với 180 trang của Thông điệp. Trong văn kiện mới, Đức Thánh Cha đưa ra những tuyên bố dứt khoát về khoa khí hậu, những dự đoán về các thảm họa tương lai liên quan đến thời tiết, đưa ra những phân tích của các Hội nghị Liên Hợp Quốc về khí hậu, biểu lộ những bất mãn về những chọn lựa chính sách và trình bày các chọn lựa quan trọng của ngài về ngoại giao.

Đức Thánh Cha cho biết, sở dĩ ngài lên tiếng qua Tông Huấn này là vì: *"Với thời gian, tôi nhận thấy rằng những câu trả lời của chúng ta không thích hợp, trong khi thế giới chúng ta đang sống đang sụp đổ và có thể đến gần mức đổ vỡ"* (số 2). Đức Thánh Cha cảnh báo đến những người tìm cách phủ nhận những dấu hiệu của sự thay đổi khí hậu. Nhưng *"những dấu hiệu này ngày càng hiển nhiên"*. Ngài trưng dẫn những hiện tượng cùng cực, thường xảy ra những

thời kỳ nóng bất thường, hạn hán, và những 'than vãn' khác của trái đất". Ngài viết: *"Điều có thể kiểm chứng là một số thay đổi khí hậu do con người gây ra. Chúng làm tăng đáng kể những hiện tượng cùng cực, thường xuyên và với cường độ mạnh mẽ hơn".* Và đối với những người coi thường các hiện tượng đó, Đức Thánh Cha trả lời rằng *"điều mà chúng ta đang chứng kiến hiện nay chỉ là sự gia tăng bất thường sự hâm nóng trái đất... Có lẽ trong vài năm nữa, nhiều dân tộc sẽ phải di chuyển gia cư của họ vì những biến cố ấy"*.

Cũng như Thông điệp Laudato si được công bố trong khi hội nghị thượng đỉnh COP21 ở Paris năm 2015 về sự thay đổi khí hậu đến gần, Tông huấn Laudate Deum được công bố trong thời gian hướng đến hội nghị thượng đỉnh COP28 về sự thay đổi khí hậu, sẽ nhóm tại Dubai vào tháng 12/2023 sắp tới.

Đức Thánh Cha khẳng định rằng: *"Sự thay đổi khí hậu do con người gây ra là điều không thể nghi ngờ gì". "Sự tập trung khí thải gây nên hiện tượng lồng kính trong khí quyển. 50 năm gần đây, ngày càng gia tăng mạnh mẽ".* Đồng thời, nhiệt độ gia tăng với mức độ chưa từng có trong 2.000 năm qua. Với hậu quả là nước biển bị axit hóa và các tảng băng tan đi. Sự trùng hợp giữa các biến cố ấy và gia tăng khí thải lồng kính, không thể che giấu được nữa. Phần lớn các nhà nghiên cứu khí hậu đều ủng hộ mối tương quan này và chỉ có một tỷ số rất nhỏ tìm cách phủ nhận sự hiển nhiên ấy. Rất tiếc là cuộc khủng hoảng khí hậu không phải là vấn đề được các cường quốc kinh tế quan tâm. Họ lo kiếm lợi nhuận tối đa, với phí tổn và trong thời gian ít nhất.

Nỗ lực này không chỉ dừng lại ở những lời kêu gọi, những tuyên ngôn của các chính phủ, các tổ chức mà phải là sự hưởng ứng của số đông, của toàn thể cộng đồng các dân tộc và của từng gia đình qua đó phải dần tạo ra một nét văn hóa mới trong cuộc sống. *"Nỗ lực của các gia đình nhằm giảm ô nhiễm, giảm lãng phí và tiêu dùng khôn ngoan đang tạo ra một nền văn hóa mới"* (71).

Sau cùng, Đức Thánh Cha nhắc nhớ những động lực để dẫn thân như thế này sinh từ đức tin Kitô và khuyến khích các anh chị em thuộc các tôn giáo khác cũng làm như vậy. *"Chúng ta họp thành một thứ gia đình đại đồng, một sự hiệp thông cao quý thúc đẩy chúng ta tôn trọng thánh thiêng, đáng mến và khiêm tốn". "Đây*

không phải là một sản phẩm do ý chí chúng ta, vì Thiên Chúa đã liên kết chúng ta chặt chẽ với thế giới bao quanh ta". Điều đáng kể là "không có những thay đổi lâu dài nếu không có những thay đổi văn hóa; và không có thay đổi văn hóa nếu không có những thay đổi trong con người". "Những cố gắng của gia đình để giảm bớt ô nhiễm hơn, giảm bớt những phí phạm, tiêu thụ một cách khôn ngoan, tức là họ đang tạo ra một nền văn hóa mới"...

Tại Việt Nam, nhiều năm qua chính phủ cũng rất quan tâm hưởng ứng lời kêu gọi của hội nghị COP 21 (Năm 2015) về sự thay đổi khí hậu. Với Giáo hội Công Giáo Việt Nam, thông điệp Laudato Si' đã được các giáo phận, các đoàn thể tổ chức học hỏi, trao đổi các biện pháp ứng phó. Tại Tổng Giáo phận Thành Phố Hồ Chí Minh, Tòa Tổng Giám mục đã từng tổ chức thường huấn cho các Linh mục, bề trên các dòng tu để phổ biến đến giáo dân tinh thần của bản thông điệp, qua đó đề ra các giải pháp như sử dụng tiết kiệm điện nước, chống việc xả rác ra môi trường, phân loại rác, trồng cây xanh... Tại các giáo xứ, để thiết thực hưởng ứng lời mời gọi của Giáo hội, từng người, từng hộ gia đình luôn ý thức cao việc bảo vệ trái đất này là mái nhà chung bằng những hành động cụ thể, thiết thực như thực hiện các phong trào, các cuộc vận động: "*Khu phố Xanh*", "*Giáo xứ không rác*", "*nhà thờ, nhà xứ XANH-SẠCH-ĐẸP*", các phong trào "*Ve chai từ thiên*", "*Ngày Chủ nhật Xanh*"...

Mong rằng tiếp nối thông điệp Laudato Si', Tông huấn Laudate Deum sẽ tiếp tục được học hỏi và đem ra những quyết tâm mới trong việc bảo vệ môi sinh.

CHIA BUỒN

Được tin, ông Giuse Phạm Văn Truyền, phu quân chị Maria Trần Thị Hồng, thành viên BCH CĐLCTX hạt Xóm Mới, đã về Nhà Chúa lúc 20g25, ngày 13/10/2023, hưởng thọ 70 tuổi.

Ban Chấp hành CĐ LCTX TGP Sài Gòn, thành kính phân ưu cùng Chị và Gia đình. Nguyện xin Lòng Thương Xót của Chúa sớm đón linh hồn ông Giuse vào Nước Ngài.

THIÊN ĐÀNG LÀ ...

Lm. Phêrô Nguyễn Đức Vinh, SVD

CHÚA Ở ĐÂU?

Ở trên trời. Để hiểu rõ hơn cần hỏi tiếp: "Trời ở đâu?". Tôi đặt câu hỏi này cho các em thiếu nhi trong một Thánh Lễ. Sau một chút thinh lặng, có một em học lớp hai trả lời: "Trời là thiên đàng." Đúng! Nhưng chưa hoàn toàn thỏa mãn, tôi hỏi tiếp: "Vậy thiên đàng ở đâu?". "Là nơi Chúa ngự." – một em khác trả lời như vậy. Quá hay! Vậy chứ "Chúa ngự ở đâu?". Ai học Giáo lý Công giáo đều biết câu trả lời: "Chúa ở khắp mọi nơi!". Kinh Hòa bình còn chỉ cho lối cụ thể hơn, khi xác quyết: "Đâu có tình yêu thương, ở đấy có Đức Chúa Trời".

Như vậy là bài toán được giải đáp cặn kẽ: Chúng ta biết Chúa Giêsu đi đâu, khi nói "Người về với Thiên Chúa, về trời". Vì nếu hiểu "trời" là một địa điểm, một chỗ nào đó, thì con người chúng ta phải kiếm vàng con mắt mà không tìm thấy. Phi hành gia đầu tiên người Nga, khi lên cung trăng, đã nhìn quanh và quả quyết: "Tôi không nhìn thấy Thiên Chúa đâu cả!". Đúng vậy. Làm thế nào nhìn thấy Chúa ở *đâu đó* được!

Trong thực tế, con người luôn muốn biết chắc, muốn rằng Chúa ngự một nơi nào đó, để có thể đi hành hương đến đó mà tìm. Người ta sẵn sàng bỏ thật nhiều tiền, thời gian và công sức để vượt qua ngàn dặm đầy gian nan, nếu biết chắc được nơi Chúa ở. Người ta có thể đi khắp chốn để tìm Chúa, làm như Chúa ở một nơi nào đó. Quên rằng "lên trời" là đến nơi Thiên Chúa ngự, là ở trong tôi, trong tim tôi. Tìm Người ở một nơi khác, tôi sẽ phải thất vọng. Tìm Trời ở nơi người khác cũng vậy.

Khi người ta yêu nhau thì ước vọng to nhất của họ là gì? Giữ người yêu *trong tim* mình! Các hình ảnh chung riêng chỉ phục việc nhắc nhớ sự hiện diện của người tình mà thôi.

"Lên trời" là để nhìn mọi sự từ khoảng cách và góc độ khác. Đây là một hình ảnh, một khái niệm thần học và là câu trả lời cho câu hỏi vừa được đặt. Trời là nơi người yêu gần nhau mãi mãi; nơi tình yêu bất tận. Đó là một định nghĩa thật tuyệt vời cho khái niệm "Trời". Từ miệng của Đức Giêsu thì nghe như vậy: "Thầy đi dọn chỗ

cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó" (Ga 14, 3).

Đấng Phục Sinh ở trong sức mạnh và sự sống của Thần Khí. Nghĩa là tôi không còn cô đơn, một mình, lẻ loi, mà luôn với người mình yêu thương nhất – ở "trên trời". Vì là nơi tôi được yêu thương hoài, nên "trời" cũng là hình ảnh cho sự sống sung mãn và bất diệt. Trời là nơi của yêu thương, cởi mở để cho và nhận, khác với hỏa ngục nơi chỉ có đường một chiều và đóng kín. Không có sự trao đổi và chia sẻ, hỏa ngục là nơi con người không sống không cho ai cả.

Kitô hữu muốn đi hưởng của Người, đi qua Người, vì Người "là cửa" (Ga 10, 9). Đi theo Đức Kitô, tôi cần giữ gìn những nhớ nhung, kỉ niệm và để cho chúng thôi thúc tôi ra đi loan báo Tin Mừng. Vì thế, tôi không nên đứng mãi mà ngược nhìn trời (Cv 1, 11), mà học nhìn vào trong tim, nơi "mọi sự" đã được ghi nhận và tích trữ trong đó.

Thần Khí là Đấng nhắc lại, khơi lại nguồn đó cho tràn trào. Nghĩa là tôi cần học phát triển những tiềm năng được Thiên Chúa đặt vào trong tim tôi. Và học sống từ con tim, nghĩa là từ những kỉ niệm và nhớ nhung. Không đứng đó và nhìn đi đâu khác để tìm Chúa, mà học nhìn vào trong nội tâm và khám phá ở đó sự hiện hữu của Đấng Phục sinh: Sự sống bất diệt trong chữ yêu thương. Sự vụ được trao là làm lời những gì đã được đón nhận khi còn ở với Thầy, chứ không đứng đó tiếc nuối cho thời đã qua, thì như là chôn giấu chúng vậy.

Trời là hình ảnh của hi vọng, rằng đời ta không thể mãi thế này! Cho những ai mong chờ công lý, hòa bình, thay đổi tích cực, canh tân thực thật cuộc đời. Trời là niềm hi vọng vào tương lai tốt đẹp nhất – với Thiên Chúa. Và đó là định hướng sống cho giờ này tại đây. Là hình ảnh cho sự đoàn viên, sum họp, kiện toàn, hoàn tất, trọn vẹn. Trời là hình ảnh rộng mở nhất, vì "có nhiều chỗ ở" trong "nhà Cha Thầy" (Ga 14, 1).

Ngước mắt lên trời dạy tôi tập tành suy rộng, nhìn rộng. Mở rộng con tim là điều các Kitô hữu cần đeo đuổi trong đời, để "nhà mình" cũng được mở rộng cho có nhiều chỗ cho nhiều người. Những kẻ "coi trời bằng vung" thì không thể có được khung suy nghĩ và tầm nhìn thênh thang của chân trời. Chỉ rộng bằng cái vung nên suy

cảm hẹp hòi nhỏ nhen. Chối hẳn sự tồn tại của Thiên Chúa, là chối bỏ tình yêu chân thành, con-người-từ-chối góp công kéo hỏa ngục đến đây, khi duy trì việc nuôi thù hận, ghen ghét, dùng sợ hãi để cai trị, cổ võ gian tham, bạo hành, phá hoại sự sống và sự mừng khi thấy người khác gặp nạn ... Và đó chính là các "giá trị" bị đảo ngược của thời chiến.

LÁ THƯ TỪ THIÊN ĐÀNG

Tuyên xưng rằng Đức Giêsu về trời với Chúa Cha động viên chúng ta học một lối nhìn khác. Đảo ngược điểm quan sát của mình: Tôi không còn nhìn con người và thế giới từ hỏa ngục, mà từ thiên đàng. Những bức thư cho nhau cần được viết từ đó: "*Thư từ thiên đàng*". Nghĩa là để lời cuốn, động viên, khuyến khích qua cái thật, cái tốt lành, cái đẹp của thiên đàng. Khác với truyền thống nhấn mạnh những yếu đuối, tội lỗi dùng hình phạt và lửa hỏa ngục để răn đe. Hay dùng sợ hãi để giáo dục phục vụ sự thống trị và nô lệ hóa con người – như các thể chế độc tài làm.

Nhìn con người và thế giới từ những điều có thể, chứ không từ những cái thiếu sót. Không chủ ý gây sợ hãi và không suy nghĩ từ ước muốn trừng phạt, mà ngược lại từ niềm tin yêu thương có thể vượt qua sợ hãi. Và yêu thương là sức mạnh biến đổi hoàn hảo nhất. Nghĩa là học nhìn con người và thế giới từ ánh mắt của Đấng Phục Sinh. Nhìn từ trời! Đó là lối nhìn của niềm tin vào sự phục sinh của Đức Kitô, là viễn ảnh mới. Nhìn từ cuối đường, từ cùng đích, từ sự viên mãn, tự sự hoàn tất của công trình. Nhìn bằng đôi mắt Chúa. Nhìn như Chúa nhìn: từ thiên đàng.

Thực tế không bị chối bỏ, nhưng học nhìn như Chúa là học nhìn như người cha nhân từ (x. Lc 15, 1-3.11-32). Không đặt sự hoang đàng, sự lầm lỡ, thất bại, đói khát, mất hết danh dự vì còn tệ hơn những con lợn, mà sự tin tưởng vào tình yêu đã được gieo vào đời người con trai thứ. Đó là những kinh nghiệm anh làm với cha trong nhà, trước khi đòi ra đi. Quyền làm con thứ và ao ước khám phá thế giới của anh ta được tôn trọng. Cả cái giá phải trả cho khát vọng sống đời mình mà không liên hệ với người thân, cũng được nhìn khác.

Khám phá thế giới, khám phá đời mình, chính con đường đó đã đẩy đưa người con thứ về lại với Cha. Rõ hơn: khi anh cụt đường.

Anh học khám phá Tình Cha một cách khác, và anh đã nhận biết rõ cha hơn và biết mình hơn qua đó. Từ kinh nghiệm nơi vực thăm cuộc đời anh biết quý trọng tình cha, sự rộng rãi bao dung, ước muốn to lớn của Cha và lòng nhân ái – là tình yêu của Cha mình. Chính cái quan điểm từ trời của người Cha đã tạo điều kiện cho cuộc mạo hiểm đó.

“NƠI NÀY ĐỂ CẢI TẠO, KHÔNG ĐỂ TRỪNG PHẠT!”

Hàng chữ được khắc bằng đồng trên nền sành trại giam tại Dresden/Đức quốc. Một cách nhìn nhà tù khác lạ, được xây dựng trên một hình ảnh con người Kitô giáo. Không như quan niệm và cách đối xử của chúng ta với những kẻ phạm pháp. Chúng ta có sự lựa chọn cái nhìn: từ hỏa ngục hay từ trời. Nhìn từ việc trừng phạt tội nhân hay từ niềm hi vọng thay đổi tích cực của con người. Và vì thế người ta tạo những điều kiện cần thiết tương xứng.

Nhìn kỹ, mục đích của hai lối nhìn là *một*: muốn giúp con người “lên thiên đàng”, sống đời đời, lên trời. “Để được cứu độ” là cách nói quen thuộc. Chúng ta có thể sống từ nỗi sợ mất linh hồn, sợ phải xuống hỏa ngục, sợ bị phạt đời đời, sợ tội. Hay ngược lại: sống từ niềm tin tưởng vào tình yêu Thiên Chúa và lòng thương xót của Người. Sự khác biệt sẽ là sống trong nỗi sợ hay sống trong tình yêu Thiên Chúa ngay *hic et nunc* (ở đây và bây giờ), khi đeo đuổi cùng một mục đích trong đời.

Thần học, giáo lý, giáo dục, kinh kệ, bí tích, mục vụ, đào tạo, được đặt trên nền này sẽ ra sao? Bí tích giúp tỏ hiện tình yêu, lòng thương xót của Thiên Chúa. Điểm nhấn không còn là tội và sợ, mà là tha thứ, lòng thương xót và cơ hội bắt đầu lại, là đón nhận con người vô điều kiện, là xót thương và mở lối.

Cần tự hỏi mình một lần để hiểu rõ mình hơn: Tại sao chúng ta thích lối truyền thống hơn? Tức là thích đe dọa, gây sợ hãi và trừng phạt? Trong khi đó, sợ hãi sản sinh ra thù hận và bạo lực. Và bạo lực tiếp nối bạo lực. Truy tìm nguyên nhân của bạo hành bạo lực, sự vô tâm vô cảm đang lan tràn người ta cần phải tìm ở đó. Gây sợ hãi và nuôi sợ hãi không giúp cho tình yêu lớn mạnh. Mà chỉ trong tình yêu thì con người mới hết sợ hãi (1Ga 4, 18). Được vậy, chúng ta có cơ hội nếm hương vị thiên đàng, ngay tại đây rồi!

Nguồn: <https://ngoiloivn.net/>

NGƯỜI KITÔ HỮU

TRƯỚC VẤN NẠN THAM GIA MẠNG XÃ HỘI

Aug. Trần Cao Khải

(Tiếp theo và hết)

3. Ki-tô hữu cần tham gia mạng xã hội như thế nào?

Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô luôn cổ vũ các tín hữu tham gia mạng xã hội nhưng ngài nhấn mạnh đến cách sử dụng sao cho có ích lợi cho bản thân, gia đình và cộng đồng. Nếu người sử dụng không tuân thủ những nguyên tắc khôn ngoan và cẩn trọng thì họ sẽ gây tai hại rất lớn. Trong sứ điệp mang tên "*Chi thế của nhau – Từ các cộng đồng mạng sang cộng đồng nhân loại*" nhân ngày Thế giới Truyền thông Xã hội 2019, Đức Phan-xi-cô đã đưa ra lời cảnh báo như sau: "*Khi mạng xã hội được sử dụng để làm gia tăng những khác biệt, gây nghi ngờ, truyền bá dối trá và tạo ra những thành kiến, thì việc sử dụng đó sẽ khiến cho mạng xã hội mang những tính chất phản xã hội, phản Ki-tô giáo và tàn phá nhân loại*".

Tuy nhiên xét về mặt đạo đức tích cực của người dùng mạng xã hội, Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô cũng nhấn mạnh là "*Giáo hội Công giáo và tất cả những người có thiện chí đều vẫn nhìn ra những tiềm năng to lớn của mạng xã hội khi người ta biết sử dụng nó một cách tốt đẹp: Nó sẽ giúp đưa mọi người xích lại gần nhau, chia sẻ cho nhau những thông tin hữu ích và những chương trình đào tạo hữu dụng*".

Tới đây, ta tự hỏi vậy làm thế nào để Ki-tô hữu chúng ta có thể sử dụng mạng xã hội cách tốt đẹp theo như chỉ dạy của các đấng bậc trong Giáo hội, trong khi mạng xã hội thì luôn có khuynh hướng lôi kéo ta vào vòng xoáy của háo danh ham lợi, của đam mê ích kỷ, của sa đọa tội lỗi, của gian dối lọc lừa, của những hành vi đi ngược lại với Lời Chúa và Tin Mừng Ki-tô giáo... Dưới đây ta thử bàn qua về một số thái độ và cách ứng xử cần có của người tín hữu trong việc sử dụng mạng xã hội.

Trước hết, người tín hữu chân chính sẽ phải biết **tự chủ** khi sử dụng mạng xã hội. Họ tự chủ để làm chủ ảnh hưởng của mạng

không cho nó lèo lái mình theo xu hướng độc hại, vô bổ. Nhiều người đã so sánh mạng xã hội như một cái chợ bách hóa, bày bán đủ thứ “thượng vàng hạ cám”. Do vậy, chúng ta phải **tỉnh táo, khôn ngoan** và **biết phân định**, điều gì là đúng, là phải, là có lợi, và điều gì là sai trái, giả dối, nguy hại cần xa tránh hay loại bỏ. Một facebooker (người dùng mạng Facebook), chẳng hạn, khi mở trang của mình ra thì hàng loạt các tin, nội dung mới xuất hiện. Với tư cách là người nhận tin, chúng ta sẽ nhanh chóng phân loại, sàng lọc để tiếp nhận thông tin. Trên mạng xã hội, xuất hiện các tin tức, bài tham luận và hình ảnh từ các nguồn thông tin khác nhau, vô cùng đa dạng. Nào là những clip quảng cáo đủ kiểu đủ loại. Nào là những chiêu trò hấp dẫn, độc lạ tìm cách lừa gạt người sử dụng mạng. Nào là những những câu chuyện hay những trạng thái (status/ tus cư dân mạng gọi là “tút”) riêng tư được mọi người tự do chia sẻ trên “tường” của mình mà bất kỳ ai cũng có thể đọc được. Vấn đề của chúng ta là những người sử dụng mạng phải khôn ngoan và thông minh, biết gạt đục khơi trong thì ta sẽ có một kho tàng trong tay...

Riêng trong môi trường tương tác giữa các Ki-tô hữu trên mạng xã hội, trong đó có cả giám mục, linh mục, tu sĩ, chủng sinh và giáo dân, chúng ta có thể tiếp nhận thông tin qua việc xem-nghe-đọc rất nhiều nội dung bổ ích và mới lạ. Ta có thể tiếp cận các bài giảng, bài chia sẻ, bài giảng huấn trên Facebook, trên Youtube. Luôn cập nhật nhanh, kịp thời và đầy đủ. Ta có thể học hỏi giáo lý hay được hướng dẫn tham khảo các văn kiện của Tòa Thánh, của giáo phận trên các trang website Công giáo hay trên các trang mạng xã hội của các Ki-tô hữu. Điều này cho thấy, mạng xã hội sẽ người bạn đường vô cùng hữu ích nếu chúng ta biết đồng hành cách tỉnh thức và khôn ngoan.

Bên cạnh việc tiếp nhận thông tin, người dùng mạng xã hội cũng có thể chia sẻ (share) tất cả những gì mình muốn người khác có được như mình. Do đó, nếu chúng ta gieo vãi (share) những gì không tốt, không thực, không chân chính... thì vô hình trung chúng ta góp phần làm băng hoại môi trường giao tiếp, gây thiệt hại cho chính bản thân mình và làm băng hoại nhiều lớp người trong cộng đồng.

Mạng xã hội có những cách thức hấp dẫn chúng ta chẳng hạn khi ta đăng bài hay đăng hình ảnh hay chia sẻ sự kiện gì đó, nếu phù hợp với xu hướng của cộng đồng mạng thì lập tức ta sẽ nhận được nhiều người vào xem và thích, ta gọi đó là "views", là "likes". Và chắc chắn lúc đó tác phẩm của mình như bài viết, dòng trạng thái, hình ảnh, sự kiện... cũng sẽ được nhiều người share trên trang của họ. Để không vướng mắc vào cái bẫy của views và likes mà cư dân mạng gọi là xu hướng câu "views", câu "likes", ta phải tỉnh táo để cân nhắc xem nên đăng/ post gì, nên chia sẻ gì, nên phổ biến gì, nhất là ta đừng để bị ru ngủ bởi những lời khen, lời bình luận/ comments có cánh khiến ta rơi vào ảo tưởng cho rằng mình là người nổi tiếng!

Cuối cùng, như trên đã nói, người Ki-tô hữu tham gia mạng xã hội luôn mang một tâm thế tích cực của người yêu mến việc tông đồ, biết sử dụng các kỹ năng đa dạng của truyền thông để loan báo Tin Mừng. Đối với Ki-tô hữu, mạng xã hội, ngoài việc phục vụ giải trí, giao lưu và học hỏi, còn có một vai trò rất lớn đối với họ. Đó là xây dựng mối tương tác tốt đẹp giữa cá nhân và cá nhân loại bỏ những nghi kỵ thù hận, đó là phát triển môi trường liên kết lành mạnh, đầy yêu thương và bác ái giữa mọi thành phần trong Dân Chúa và trong cộng đồng mạng. Mạng xã hội còn là nơi để chúng ta làm chứng và rao truyền Tin Mừng Tình Yêu của Chúa Ki-tô. Đó là cách thể chúng ta hiện diện trên mạng xã hội để thực thi sứ mệnh tông đồ giáo dân của mình cách tích cực và hiệu quả.

Thực vậy, "Tư cách Công giáo, tư cách môn đệ Chúa Kitô không chỉ thể hiện ở việc đi nhà thờ mà thôi, dù việc đó rất tốt, nhưng còn ở ngay lúc ngồi trước màn hình máy tính, lên mạng, vào mạng xã hội: tôi xem gì, đọc gì, nói gì, phản ứng thế nào... Tất cả đều phản ánh tư cách môn đệ của chúng ta. Nếu mỗi người Công giáo ý thức được điều này thì bằng chính những việc nhỏ bé hằng ngày, chúng ta trở thành những tông đồ trên máy tính, góp phần làm cho men Tin Mừng thấm nhập và lan tỏa nhiều nơi". [19]

Nguồn: dcvphanxicoxavie.com

[19] ĐGM Phê-rô Nguyễn Văn Khảm – Trả lời phỏng vấn của ban TT gx Ba Chuông SG ngày 25-5-2022 – Bài đã dẫn.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

CÓ NGHI THỨC PHỤNG VỤ CHO VIỆC HỎA TÁNG KHÔNG?

Lm. Giuse Phan Tấn Thành, OP.

Tháng 11 dương lịch được dành để kính nhớ các người qua đời. Bên cạnh việc đọc kinh cầu nguyện cho họ, các tín hữu còn đi thăm viếng nghĩa trang. Thế nhưng trong những năm gần đây, tục lệ đó đã giảm bớt, không phải chỉ vì người ta quá bận bịu với công ăn việc làm đến nỗi không còn thời giờ tưởng niệm người chết, nhưng còn vì tại vài quốc gia, người ta muốn dẹp bỏ các nghĩa trang.

Thi hài người chết bị hỏa thiêu ra tro, chứ không còn được chôn cất nữa. Theo họ, biện pháp này giải quyết vấn đề khan hiếm đất đai thành phố cũng như vấn đề ô nhiễm môi sinh. Thái độ của Giáo Hội đối với vấn đề hỏa táng như thế nào? Có nghi thức phụng vụ nào dành cho việc hỏa táng không?

Trong lịch sử nhân loại, tục lệ hỏa táng không phải là điều mới lạ. Thậm chí, đôi khi nó gắn liền với một nền văn hóa hay với một tôn giáo nữa. Chúng ta có thể lấy nước Ấn Độ làm thí dụ, nơi mà tục lệ hỏa táng đã có từ lâu đời; tuy rằng khó nói việc hỏa táng có nhất thiết gắn liền với thuyết luân hồi hay không. Thế nhưng, khi bước sang truyền thống của người Do Thái, thì chúng ta thấy ngược lại. Từ những tác phẩm cổ điển của Kinh Thánh, chúng ta đã thấy họ chôn cất người chết chứ không hỏa thiêu, tuy dù vào thời cổ, người Do Thái chưa có quan niệm rõ rệt về số phận con người bên kia thế giới.

Như chúng ta đã biết, vào cổ thời, người Do Thái tin rằng sau khi chết, con người dù tốt dù xấu đều phải xuống dưới cõi âm ti, với cuộc sống thoi thóp, không biết có đáng gọi là sống hay không nữa. Dù sao, vào thời của Đức Kitô, tục lệ chôn cất người chết đã thành phổ thông ở Palestina. Theo Phúc Âm, chúng ta được biết rằng, sau khi Đức Giêsu đã chết, các môn đệ đã hạ xác Ngài khỏi thập giá và mai táng trong huyệt đá; nhưng vào ngày thứ ba, khi ra thăm viếng mộ thì các môn đệ thấy nó đã trống rỗng, bởi vì Ngài

đã sống lại. Sau đó, các Kitô hữu, dù là gốc Do Thái hay gốc từ các dân tộc khác, đã duy trì việc mai táng người chết; một đảng có lẽ vì muốn bắt chước việc táng xác Thầy của mình, và đảng khác cũng muốn biểu lộ niềm tin vào việc thân xác sống lại theo lời Đức Kitô hứa.

Tuy nhiên, việc an táng người chết có thực sự gắn liền với lòng tin Kitô giáo, hay chỉ là một tục lệ văn hóa của một vài dân tộc hay vài thời đại?

Như đã nói trên đây, người Kitô hữu không có bày ra việc an táng người chết, nhưng họ đã lấy lại tục lệ của người Do Thái. Đến khi bước sang vùng văn hóa Hy Lạp - La Mã, thì chúng ta cũng thấy người dân tại đây chôn cất người chết chứ không có hỏa táng như là bên Ấn Độ. Nói như thế không có nghĩa là các Kitô hữu chấp nhận một thói tục thường tình. Lẽ ra họ đã phải phấn đấu để duy trì một điều mà họ cho là có liên hệ tới niềm tin.

Vấn đề này được đặt ra trong thời kỳ các Kitô hữu bị bách hại trong Đế quốc Rôma. Một số tín hữu đã bị kết án tử hình vì đã không tuân hành luật lệ của hoàng đế. Chiều theo hình luật, các tử tội không được an táng, nhưng xác của họ phải bị phơi giữa trời trong vòng 6 ngày rồi sau đó bị đốt ra tro. Các tín hữu đã tìm hết cách, không để cho thi hài các vị tử đạo phải chịu cảnh đó. Có khi thì họ lén lút lấy trộm xác vào ban đêm để về mai táng; có khi thì họ đút lót cho binh sĩ để chuộc xác về... Dĩ nhiên, có người sẽ nói rằng, đó là do lòng nhiệt thành tôn kính các vị tử đạo. Dù vậy, phải nhận rằng còn có động lực khác nữa khiến cho các Kitô hữu thời bấy giờ không muốn thấy thi hài bị thiêu đốt. Đó cũng là lý do vì sao các Kitô hữu tại Rôma cũng như tại các nơi khác đã tận đất để lập nghĩa trang riêng. Nên biết là, trong tiếng Latin, "nghĩa trang" được gọi là "coemeterium", gốc bởi tiếng Hy Lạp "coimeterion": nơi an nghỉ, chờ ngày phục sinh. Các tín hữu nằng lui tới các nghĩa trang này, được coi là "đất thánh", không những là để tưởng nhớ người chết mà còn để cầu nguyện, cử hành phụng vụ, và biểu dương niềm tin và hy vọng phục sinh nữa.

Như vậy, tục lệ an táng người chết không còn phải là một vấn đề văn hóa mà thôi, nhưng còn gắn liền với niềm tin Kitô giáo, phải không?

Có lẽ trong quá khứ ít khi có người đặt ra câu hỏi đó. Tưởng cũng nên biết rằng, tuy quan niệm về số phận con người sau khi chết có khác nhau, nhưng tục lệ chôn cất người chết coi như là phổ thông trong những miền mà Phúc Âm được rao giảng trong các thế kỷ đầu tiên. Chúng ta cứ nghĩ tới các kim tự tháp bên Ai Cập thì đủ rõ: các kim tự tháp chẳng qua chỉ là các lăng tẩm của các Pharaoh đó thôi.

Nói được là, trong suốt thời Trung cổ tại Âu châu, không ai đòi xét lại vấn đề chôn cất người chết cả. Mặt khác, phụng vụ đã có nghi thức không những là để cầu cho người quá cố, mà còn có lễ nghi an táng, bắt đầu từ khi tẩm liệm nhập quan, kể đó đưa quan tài vào nhà thờ cử hành thánh lễ cầu hồn, và sau cùng là nghi thức tạm biệt, khi mà cộng đoàn tháp tùng quan tài ra nghĩa trang, đến nơi an nghỉ.

Từ khi nào có người đòi xét lại vấn đề an táng người chết, và thay thế bằng việc hỏa thiêu?

Thực ra thì vào thời Trung cổ, đôi khi người ta cũng thi hành việc hỏa thiêu, chẳng hạn như khi xảy ra một vụ dịch tễ; nhưng đó chỉ là ngoại lệ. Việc xét lại xảy ra không phải từ khi Phúc Âm được truyền bá sang nền văn hóa quen thuộc với tục hỏa táng (tỉ như tại Ấn Độ), nhưng là tại Âu châu, và cách riêng là tại Pháp. Do ảnh hưởng của các nhóm Tam điểm, nhiều phong trào đã được thành lập để cổ động cho việc hỏa táng. Một kết quả cụ thể là quốc hội Pháp biểu quyết đạo luật ngày 15/11/1887 cho phép các công dân được tự do lựa chọn giữa việc mai táng hay hỏa thiêu. Và hai năm sau đó, khi đạo luật có giá trị chấp hành, một lò hỏa thiêu đã được khai trương tại nghĩa trang thành phố Paris.

Phản ứng của Giáo Hội đối với việc hỏa táng thế nào?

Vào cuối thế kỷ XIX, Bộ Thánh Vụ (hiện nay gọi là Bộ Giáo Lý Đức Tin) đã ra nhiều nghị định liên quan tới việc hỏa táng. Một nghị định ngày 19/03/1886 cấm các tín hữu không được gia nhập những tổ chức phổ biến việc hỏa táng. Hai năm sau, ngày 15/12/1886, một nghị định khác phạt người nào tự nguyện chấp nhận hỏa táng thân xác của mình sẽ không được an táng theo lễ nghi tôn giáo. Ngày 27/07/1892, một nghị định nữa thêm vài chi

tiết ngăn cấm việc hỏa táng (nói rộng ra cả người làm cỗ vẫn kỹ thuật cho việc hỏa táng).

Sở dĩ Bộ Thánh Vụ đã có những biện pháp khắt khe như vậy, là vì vào thời đó, các chiến dịch cổ động việc hỏa thiêu là do phong trào Tam điểm điều khiển, và phong trào này có nhiều điều chống lại Giáo Hội Công Giáo. Họ cho rằng, việc an táng người chết là điều hủ lậu, bởi vì dựa trên lòng mê tín về việc con người có linh hồn bất tử. Mặt khác, tuy rằng việc hỏa thiêu tự nó không có gì trái ngược với đức tin Kitô giáo, nhưng tâm thức của người thời đó vẫn coi chuyện hỏa thiêu như cái gì kinh tởm, tàn bạo. Và lại, khi hỏa thiêu thì đâu có thể thi hành nghi thức an táng cổ truyền được nữa.

Những quy luật chống lại việc hỏa thiêu ngày nay có còn giá trị nữa không?

Cần nhắc lại là những nghị định trên đây đã được ban hành hồi cuối thế kỷ thứ XIX, trước khi có Bộ Giáo Luật. Trong Bộ Giáo Luật ra đời năm 1917, kỷ luật ngăn cấm vẫn còn được duy trì ở điều 1203. Thêm vào đó, ai tình nguyện để cho xác mình hỏa táng sẽ bị phạt không được an táng theo nghi thức tôn giáo. Phải cho đến ngày 08/05/1963 mới có sự chuyển hướng trong kỷ luật của Giáo Hội.

Xét rằng nhiều người đã chọn việc hỏa táng không phải vì lý do bài trừ tôn giáo, cho nên Bộ Thánh Vụ đã ra một nghị định mới nói như sau: "Cần phải cố gắng duy trì tục lệ an táng người chết. Những điều ngăn cấm việc hỏa táng được bãi bỏ, trừ khi nào đã rõ là đương sự đã chọn lựa hỏa táng vì chối bỏ các tín điều Công Giáo, hay vì lòng thù ghét khích bác Giáo Hội. Để khỏi làm suy giảm sự gắn bó của các Kitô hữu đối với việc an táng, những nghi thức dành cho việc an táng và các kinh nguyện kế tiếp sẽ không bao giờ được cử hành tại nơi hỏa táng. Và cũng sẽ không tháp tùng thi hài ra đến nơi hỏa táng.

Nói như vậy là không có một nghi thức nào dành cho những người hỏa táng hay sao?

Tôi vừa mới nói đến nghị định của Bộ Thánh Vụ ban hành năm 1963, nghĩa là trước khi bế mạc Công Đồng Vatican II. Sau Công

Đồng, chúng ta thấy có một cuộc cải tổ về kỷ luật cũng như về phụng vụ.

Trong lãnh vực mà chúng ta đang bàn, thì việc cải tổ phụng vụ tiến hành sớm hơn, với sự xuất bản quyển “nghị thức an táng” (Ordo exsequiarum) vào năm 1969. Nghị thức cho phép cử hành lễ nghi an táng cho những người tín hữu nào đã chọn việc hỏa táng không phải vì những lý do trái nghịch với Kitô giáo. Và những nghi thức được cử hành tại nhà nguyện nghĩa trang hay tại huyệt thì có thể được cử hành tại nơi hỏa thiêu, hay tại lò hỏa thiêu (Dẫn nhập, Praenotanda, số 15). Như vậy là ta thấy có sự thay đổi, so với nghị định của Bộ Thánh Vụ năm 1963.

Còn việc cải tổ kỷ luật, thì được hình thành với việc ban hành Bộ Giáo Luật năm 1983. Điều 1176, khoản 3, nói như sau: “Giáo Hội thiết tha khuyên nhủ nên duy trì phong tục đạo đức chôn cất thi hài người quá cố. Tuy nhiên, Giáo Hội không cấm hỏa táng, trừ khi nào sự hỏa táng được chọn lựa vì những lý do trái ngược với đạo lý Kitô giáo”. Như vậy, không có chi mới lạ.

Nói tóm lại, thì có thể cử hành lễ nghi an táng cho người hỏa thiêu, phải không?

Cứ dựa theo các bản văn thì phải trả lời là có thể cử hành các lễ nghi. Thế nhưng khi đi vào thực tế thì người ta mới thấy nó rắc rối:

- Phải hiểu thế nào là nghi thức an táng dành cho người hỏa thiêu? Có nghĩa là mang thi hài đến nhà thờ cử hành thánh lễ an táng trước khi đem hỏa táng ư? Chuyện này chẳng có gì khó khăn cả. Có nghĩa là làm phép xác tại nghĩa trang trước khi hỏa thiêu, tương tự như trước khi chôn xuống lòng đất ư? Vấn đề trở nên phức tạp hơn, bởi vì phải thay đổi nhiều lời kinh.

- Chưa hết, lại còn có chuyện thi hài được hỏa táng liền sau khi chết; thế thì có được đem hũ tro cốt vào nhà thờ cử hành thánh lễ giống như là đối với thi hài hay không? Trong một bài báo đăng trong tạp chí “Notitiae” năm 1977 (trang 45), Bộ Phụng Tự đã trả lời là không, bởi vì thiếu trung thực với cử chỉ. Trong nghi thức an táng với sự hiện diện của thân xác, Giáo Hội bày tỏ lòng tôn kính đối với thân xác, vốn đã được thánh hóa nhờ Bí tích Rửa Tội, và trở nên đền thờ của Thánh Thần. Đám tro tàn không còn bộc lộ được

dấu hiệu đó nữa, vì thế cho nên không thể dành cho đám tro cốt những nghi thức dành cho thân xác, tựa như xông hương.

Dĩ nhiên, việc dâng Thánh lễ cầu nguyện cho những người qua đời là chuyện khác, cho dù có thi hài hay không. Nhưng phần nào những câu hỏi vừa rồi còn nằm trong phần nguyên tắc. Khi đi vào thực tế, các mục tử còn thấy nhiều khó khăn khác nữa:

Thí dụ như tại nhiều nơi, Giáo Hội có thể có nghĩa trang riêng, và tổ chức các nghi thức tại đó tùy ý. Nhưng các lò hỏa thiêu thì do nhà nước quản lý, và được điều hành theo luật lao động, nếu chưa dám nói là theo quy tắc của Sở vệ sinh. Chính vì thế mà sự hiện diện của thân nhân tại những nơi này đã gặp nhiều trở ngại rồi, phương chi là sự có mặt của các giáo sĩ để thi hành lễ nghi tôn giáo. Kể đó, phải xử sự như thế nào đối với tro tàn: tung bay theo chiều gió, đổ xuống sông, lưu trữ ở nơi công cộng, hay mang về gia đình?...

Tất cả những điều này được Bộ Giáo Lý Đức Tin trả lời cách rõ ràng qua Huấn thị "Ad resurgendum cum christo" (về việc mai táng và lưu giữ tro hỏa táng), đã được thông qua trong phiên họp khoáng đại của Bộ Giáo Lý Đức Tin ngày 02 tháng 03 năm 2016, và được Đức Giáo Hoàng Phanxicô phê chuẩn và ban chỉ thị phải công bố Huấn thị này vào ngày 18 tháng 3 năm 2016; và chính thức công bố cho toàn thể Giáo Hội ngày 15 tháng 08 năm 2016. Xin xem toàn bộ văn kiện này tại đây: Huấn thị Ad resurgendum cum christo.

CHIA BUỒN

Được tin, cụ bà Maria Phạm Thị Mâu, thân mẫu chị Maria Nguyễn Thị Nhung, trưởng Ban liên lạc CĐ LCTX hạt Thủ Đức, đã về Nhà Chúa lúc 9g05, ngày 9/10/2023, hưởng thọ 86 tuổi.

Ban chấp hành CĐ LCTX TGP Sài Gòn, thành kính phân ưu cùng Chị và Gia đình. Nguyện xin Lòng Thương Xót của Chúa sớm đón linh hồn cụ Maria vào Nước Ngài.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

TAI BIẾN MẠCH MÁU NÃO: NGUYÊN NHÂN, TRIỆU CHỨNG VÀ CHẨN ĐOÁN

(Tiếp theo và hết)

ĐIỀU TRỊ TAI BIẾN MẠCH MÁU NÃO

Nguyên tắc chung để điều trị tai biến/đột quỵ chính là cấp cứu sớm và can thiệp chính xác, nhằm hạn chế các biến chứng cũng như giảm tối đa nguy cơ tử vong. Khi thấy người có triệu chứng tai biến nhẹ hay nặng thì cần lập tức gọi xe cấp cứu và hỗ trợ đưa người bệnh đến bệnh viện. Ngoài ra, cũng cần lưu ý giữ cho người bệnh không bị té ngã, đặt người bệnh nằm nghiêng để bảo vệ đường thở.

Trước và trong khi đưa người bệnh đi cấp cứu, tuyệt đối không cho người bệnh ăn uống gì và không tự ý điều trị bằng các biện pháp như châm cứu, bấm huyệt, đánh gió,... Cũng không nên cho người bị tai biến uống thuốc huyết áp hoặc các loại thuốc khác mà chỉ theo dõi biểu hiện xem người bệnh có nôn mửa, co giật, méo miệng,... hay không.

Khi đến bệnh viện, các bác sĩ sẽ chẩn đoán người bệnh có bị tai biến mạch máu não hay không. Theo Tổ chức Y tế Thế giới, để xác định tai biến mạch máu não thì cần có 3 tiêu chuẩn lâm sàng sau đây:

1. Có triệu chứng thần kinh khu trú
2. Triệu chứng xảy ra đột ngột
3. Không có chấn thương sọ não

Nếu có đủ 3 tiêu chuẩn trên thì khả năng người bệnh bị tai biến mạch máu não lên đến 95-99%. Lúc này, bác sĩ có thể cho tiến hành chụp não cắt lớp vi tính hoặc chụp cộng hưởng từ não, xác định nguyên nhân tai biến mạch máu não là do tắc nghẽn mạch máu hay xuất huyết não mà có phương pháp can thiệp thích hợp để hạn chế ổ tổn thương lan rộng.

Việc điều trị tai biến mạch máu não kịp thời không chỉ giúp cứu sống người bệnh, hạn chế biến chứng mà còn dựa trên nguyên tắc

để người bệnh phục hồi nhanh nhất, phòng ngừa nguy cơ đột quy tái phát.

DI CHỨNG TAI BIẾN MẠCH MÁU NÃO

Các biến chứng sau đột quy có thể khác nhau tùy thuộc nhiều yếu tố như nguyên nhân tai biến, người bệnh có được điều trị kịp thời hay không, phương pháp điều trị có phù hợp với nguyên nhân tai biến,... Người bệnh càng được cấp cứu sớm bao nhiêu thì sẽ càng tránh được các biến chứng nguy hiểm bấy nhiêu.

Một số biến chứng tai biến mạch máu não thường gặp bao gồm:

- Phù não
- Động kinh
- Huyết khối tĩnh mạch sâu
- Liệt một bên tay, chân hoặc cả hai bên
- Mất khả năng vận động
- Rối loạn nuốt
- Xẹp phổi
- Viêm phổi
- Nhồi máu cơ tim
- Đau vai
- Nhiễm trùng đường tiết niệu
- Co cứng cơ
- Lo lắng, căng thẳng quá mức
- Rối loạn giấc ngủ
- Trầm cảm

Thông thường, phải mất ít nhất 30 ngày thì một người bị tai biến mạch máu não mới có thể hồi phục. Tuy nhiên, cũng có trường hợp, các biến chứng tai biến mạch máu não kéo dài vĩnh viễn, chỉ có thể can thiệp để làm thuyên giảm biến chứng, không thể hồi phục hoàn toàn.

CHĂM SÓC BỆNH NHÂN TAI BIẾN MẠCH MÁU NÃO

Cách chăm sóc bệnh nhân tai biến mạch máu não còn phụ thuộc vào biến chứng mà người bệnh gặp phải sau điều trị. Khi chăm sóc người bệnh, cần lưu ý một số vấn đề như:

- Hỗ trợ người bệnh xoay trở tư thế thường xuyên (30 phút/lần) với người bệnh không cử động được, bị liệt nửa người hoặc toàn thân;

- Thường xuyên vệ sinh vùng kín để tránh nhiễm trùng đường tiết niệu;
- Cung cấp chế độ dinh dưỡng đầy đủ các nhóm chất; cho người bệnh ăn thức ăn loãng, ăn chậm để tránh gây sặc dẫn đến viêm phổi do hít sặc;
- Giữ phòng ngủ người bệnh được sạch sẽ, thoáng mát, yên tĩnh, giúp người bệnh được nghỉ ngơi tốt hơn;
- Tuân theo phác đồ điều trị từ bác sĩ;
- Người bị tai biến mạch máu não sau khi điều trị bị cứng cứng cơ, liệt nửa người có thể tập vật lý trị liệu, châm cứu, massage,... để tăng tỷ lệ phục hồi;
- Thường xuyên trò chuyện, trấn an tinh thần người bệnh do người bị tai biến rất dễ bị sang chấn tâm lý và rối loạn lo âu, lo sợ sẽ bị đột quỵ tái phát dẫn đến tử vong. Nên kiên nhẫn với người bệnh, hạn chế bày tỏ thái độ khó chịu, kỳ thị.

PHÒNG NGỪA

Cần làm gì để phòng ngừa tai biến mạch máu não? Theo đó, nên duy trì lối sống lành mạnh:

- Ăn đủ bữa, có chế độ ăn uống đầy đủ chất dinh dưỡng. Hạn chế các loại thức ăn nhiều dầu mỡ, chất béo, cholesterol,... Thay vào đó, nên ăn rau củ quả, hải sản, trứng, các loại đậu, thịt trắng, ngũ cốc,...;
- Không sử dụng rượu bia, đồ uống có cồn và các chất kích thích;
- Thường xuyên tập thể dục vận động, tối thiểu 30 phút/ngày, mỗi tuần từ 3-4 ngày;
- Ổn định cân nặng, tránh thừa cân béo phì;
- Tránh tăng huyết áp;
- Tránh các yếu tố gây căng thẳng;
- Hạn chế thức khuya, đảm bảo chất lượng giấc ngủ;
- Khám sức khỏe và tầm soát đột quỵ định kỳ.

DINH DƯỠNG

Với chế độ dinh dưỡng cho người sau đột quỵ, cần lưu ý:

- Cắt giảm tối đa hàm lượng natri, không ăn thức ăn quá mặn;
- Hạn chế ăn quá nhiều, cảm giác quá no khiến lượng chất béo hấp thụ cao, tăng nguy cơ béo phì;
- Ăn nhiều rau xanh, trái cây;
- Đa dạng các nhóm dưỡng chất;

- Bổ sung protein ít chất béo, cắt giảm chất béo bão hòa và chất béo chuyển hóa.

CÁC CÂU HỎI THƯỜNG GẶP VỀ TAI BIẾN MẠCH MÁU NÃO

Tai biến mạch máu não có quan hệ tình dục được không?

Khi có dấu hiệu tai biến mạch máu não, người bệnh cần được cấp cứu càng sớm càng tốt. Trong thời gian chờ cấp cứu, người bệnh chỉ nên nằm yên, tránh bất kỳ hoạt động nào.

Tai biến mạch máu não nguy hiểm không?

Câu trả lời là có. Người bị tai biến mạch máu não nếu không được cấp cứu kịp thời sẽ gặp nhiều biến chứng nghiêm trọng, có thể bị liệt nửa người hoặc thậm chí sống đời sống thực vật.

Và tai biến mạch máu não cũng là bệnh có nguy cơ tử vong cao thứ 2 trên toàn thế giới. Nhiều trường hợp tai biến mạch máu não dẫn đến tử vong khi không can thiệp sớm trong "thời gian vàng".

Tai biến mạch máu não có nên châm cứu không?

Nếu có triệu chứng tai biến, không nên tự điều trị bằng cách châm cứu để tránh các biến chứng có thể xảy ra, ảnh hưởng xấu đến sức khỏe và tính mạng người bệnh. Tốt nhất, nên đưa người có dấu hiệu đột quỵ đến bệnh viện để được bác sĩ có chuyên môn can thiệp điều trị.

Người được điều trị tai biến, nếu có các biến chứng như tay chân tê cứng, khó cử động, đi lại khó khăn,... thì có thể áp dụng biện pháp châm cứu để tăng tốc độ phục hồi, giúp người bệnh sớm quay lại cuộc sống bình thường.

Tai biến có phải là đột quỵ không?

Tai biến mạch máu não là thuật ngữ thường được sử dụng trong y khoa. Trong dân gian, tai biến mạch máu não được gọi là "đột quỵ". Do đó, tai biến mạch máu não chính là đột quỵ.

Tai biến mạch máu não là một bệnh lý đe dọa sức khỏe người bệnh, không nên chủ quan khi có dấu hiệu tai biến hay đột quỵ. Mọi người nên duy trì lối sống lành mạnh, chủ động thăm khám, tầm soát tai biến thường xuyên để chủ động ngăn chặn các yếu tố gây bệnh.

Nguồn: <https://tamanhhospital.vn/tai-bien-mach-mau-nao/>

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 94)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin Hội nghị lần VI CĐLCTX LGP	15
◆ Tin CĐLCTX TGP Sài Gòn	19
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	22
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Hùng ca tử đạo	27
◆ Những điều lạ lùng của Vua Tình Yêu Giêsu	32
◆ Màu sắc tháng 11	37
◆ Tông huấn Laudate Deum	44
◆ Thiên Đàng là...	47
◆ Kitô hữu trước vấn nạn tham gia mạng xã hội (tt và hết)	51
✠ Giải Đáp Thắc Mắc	
◆ Có nghi thức phụng vụ cho việc hỏa táng không?	54
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Tai biến mạch máu não (tt và hết)	60

